ISSN 1725-5120

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 161

Leidimas lietuvių kalba

50 tomas

2007 m. birželio 22 d.

Teisės aktai

Turinys

I *Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma*

REGLAMENTAI

★ **2007 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 700/2007 dėl prekybos dvylikos mėnesių ir jaunesnių galvijų mėsa** 1

2007 m. birželio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 701/2007, nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą 9

★ **2007 m. birželio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 702/2007, iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 2568/91 dėl alyvuogių aliejaus ir maišyto alyvuogių išspaudų aliejaus savybių ir dėl atitinkamų analizės metodų** 11

★ **2007 m. birželio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 703/2007, iš dalies keičiantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2377/90, nustatančio veterinarinių vaistų likučių gyvūninės kilmės maisto produktuose didžiausių kiekių nustatymo tvarką Bendrijoje, I priedą dėl dihidrostreptomicino ir streptomicino** (1) 28

★ **2007 m. birželio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 704/2007, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 2707/2000, nustatantį Tarybos reglamento (EB) Nr. 1255/1999 dėl Bendrijos pagalbos aprūpinant pienu ir tam tikrais pieno produktais švietimo įstaigų moksleivius taikymo taisykles** 31

★ **2007 m. birželio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 705/2007, nustatantis pagalbos dydį už perdirbimui skirtas kriaušes 2007/2008 prekybos metams** 32

★ **2007 m. birželio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 706/2007, nustatantis pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/40/EB transporto priemonių EB tipo patvirtinimo administracines nuostatas ir suderintą tam tikrų oro kondicionavimo sistemų nuotėkio kiekio matavimo bandymą** (1) 33

2007 m. birželio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 707/2007 dėl vyno alkoholio, skirto naudoti Bendrijoje kaip bioetanolį, pardavimų konkurso pradžios 53

(1) Tekstas svarbus EEE

(Tęsinys antrajame viršelyje)

Kaina: 18 EUR

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

DIREKTYVOS

★ **2007 m. birželio 21 d. Komisijos direktyva 2007/37/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvos 70/156/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo I ir III priedus** (1) 60

II *Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma*

SPRENDIMAI

Taryba

2007/431/EB:

★ **2007 m. birželio 7 d. Tarybos sprendimas, įgaliojantis valstybes nares Europos bendrijos interesų labui ratifikuoti Tarptautinės darbo organizacijos 2006 m. darbo jūroje konvenciją** 63

Komisija

2007/432/EB:

★ **2007 m. birželio 18 d. Komisijos sprendimas, kuriuo pratęsiamas Sprendimo 2002/499/EB dėl natūralių arba dirbtiniu būdu išvestų žemaūgių *Chamaecyparis* Spach, *Juniperus* L. ir *Pinus* L. augalų iš Korėjos Respublikos galiojimas** *(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 2495)* 65

2007/433/EB:

★ **2007 m. birželio 18 d. Komisijos sprendimas dėl laikinų skubių priemonių užkirsti kelią *Gibberella circinata Nirenberg & O'Donnell* įvežimui į Bendriją ir išplitimui joje** *(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 2496)* 66

2007/434/EB:

★ **2007 m. birželio 21 d. Komisijos sprendimas, iš dalies keičiantis Sprendimą 2006/415/EEB dėl tam tikrų apsaugos priemonių, susijusių su labai patogenišku paukščių gripu, kurį Čekijos naminiams paukščiams sukelia gripo viruso H5 potipis** *(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 3120)* (1) 70

LT

(1) Tekstas svarbus EEE

I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

REGLAMENTAI

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 700/2007

2007 m. birželio 11 d.

dėl prekybos dvylikos mėnesių ir jaunesnių galvijų mėsa

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

kadangi:

(1) 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo [1] 2 straipsnio antroje pastraipoje, siejant su pirmos pastraipos b punktu, numatoma, kad bendrąsias priemonių, skatinančių geresnį gamybos, perdirbimo ir prekybos organizavimą, taikymo taisykles priima Taryba.

(2) Dvylikos mėnesių ir jaunesnių galvijų auginimo sistemos ir jų savybės skerdimo metu valstybėse narėse dažnai skiriasi. Pagrindinėse Bendrijos vartotojų rinkose pagal šias skirtingas gamybos sistemas gauta mėsa paprastai parduodama tuo pačiu prekiniu pavadinimu.

(3) Patirtis rodo, kad dėl tokios praktikos gali sutrikti prekyba ir susidaryti palankios sąlygos nesąžiningai konkurencijai. Todėl tokia praktika tiesiogiai veikia vidaus rinkos kūrimą ir veikimą.

(4) Ši praktika taip pat gali būti nepalanki vartotojams ir juos suklaidinti.

(5) Siekiant pagerinti vidaus rinkos veikimą, prekyba dvylikos mėnesių ir jaunesnių galvijų mėsa turėtų būti organizuojama taip, kad ji būtų kuo skaidresnė. Tai taip pat padėtų geriau organizuoti gamybą. Tam turėtų būti nustatyti prekiniai pavadinimai, kurie, parduodant dvylikos mėnesių ir jaunesnių galvijų mėsą, būtų naudojami visų valstybių narių kalbomis. Taip būtų geriau informuojami vartotojai.

(6) Tam tikrais atvejais dvylikos mėnesių ir jaunesnių galvijų mėsai taikoma apsauga pagal 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos [2]. Tais atvejais mėsa parduodama su saugoma geografine nuoroda ar kilmės vietos nuoroda, todėl ūkio subjektai ir vartotojai ją gali lengvai identifikuoti. Todėl šio reglamento nuostatos neturėtų daryti įtakos toms saugomoms geografinėms ir kilmės vietos nuorodoms.

(7) Įvairūs tyrimai parodė, kad organoleptinės mėsos savybės – minkštumas, skonis, spalva – kinta gyvuliui augant ir priklauso nuo naudojamų pašarų.

(8) 2005 m. Komisijos organizuotų konsultacijų su visuomene metu dauguma vartotojų teigė, kad gyvulių amžius ir šėrimo būdas yra svarbūs kriterijai apibūdinant mėsos savybes. Kita vertus, gyvulių svoris skerdimo metu, atrodo, nėra toks svarbus.

[1] OL L 160, 1999 6 26, p. 21. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1913/2005 (OL L 307, 2005 11 25, p. 2).

[2] OL L 93, 2006 3 31, p. 12. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006 12 20, p. 1).

(9) Be to, dvylikos mėnesių ir jaunesniems gyvuliams taikomos gamybos sistemos ir pašarų rūšis paprastai yra susijusios su skerdimui nustatytu gyvulių amžiumi. Skerdžiamų gyvulių amžių stebėti lengviau nei naudojamą pašarų rūšį. Todėl siekiant reikiamo skaidrumo turėtų pakakti naudoti skirtingus prekinius pavadinimus skirtingo amžiaus gyvulių mėsai.

(10) Tos pačios konsultacijos metu paaiškėjo, kad dauguma vartotojų mano, jog aštuonių mėnesių ir jaunesni gyvuliai turėtų priklausyti atskirai kategorijai. Ši amžiaus riba taip pat naudojama 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams ([1]), kuriame nustatomi reikalavimai, kuriuos turi atitikti gyvuliai, kad už juos būtų skiriama skerdimo priemoka. Todėl ši amžiaus riba turėtų būti naudojama dvylikos mėnesių ir jaunesnių gyvulių kategorijai padalinti į dvi pakategores.

(11) Konsultacija taip pat parodė, kad skirtingose valstybės narėse iš to paties prekinio pavadinimo vartotojai gali tikėtis skirtingų dalykų. Todėl parenkant prekinius pavadinimus tikslinga kiek įmanoma labiau atsižvelgti į kultūrinius vartojimo ypatumus ir tradicijas, kad vartotojams būtų lengviau išsirinkti jų lūkesčius atitinkančią prekę.

(12) Taip pat turėtų būti nustatyta, kad dvylikos mėnesių ir jaunesnių galvijų mėsa būtų identifikuojama pagal jos kategoriją atitinkančią raidę.

(13) Ūkio subjektai, kurie savanoriškai norėtų papildyti šiame reglamente numatytus prekinius pavadinimus kita informacija, turėtų tai padaryti 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1760/2000, nustatančio galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojančio jautienos bei jos produktų ženklinimą, 16 arba 17 straipsnyje numatyta tvarka ([2]).

(14) Siekiant užtikrinti, kad pagal šį reglamentą būtų teisingai naudojama ženklinimo informacija, turėtų būti numatyta visais gamybos ir prekybos etapais įregistruoti duomenis, kurie leistų užtikrinti ženklinimo informacijos tikslumą. Šiuo tikslu turėtų būti galima taikyti 2000 m. rugpjūčio 25 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1825/2000, nustatančio išsamias Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1760/2000 taikymo taisykles galvijienos ir jos produktų ženklinimui etiketėmis ([3]), 1 straipsnyje nurodyta registravimo sistema, atlikus reikiamas adaptacijas.

(15) Valstybės narės turėtų paskirti kompetentingas institucijas, kurios vykdytų patikrinimus šiame reglamente nustatytomis sąlygomis; turėtų būti įtraukta nuostata, pagal kurią Komisija užtikrintų tų sąlygų laikymąsi, jei būtina, atlikdama patikrinimus vietoje.

(16) Siekiant nuoseklumo turėtų būti įtraukta nuostata, pagal kurią užtikrinama, kad iš trečiųjų šalių importuota mėsa atitiktų šio reglamento reikalavimus. Todėl patikrinimus vykdant nepriklausomai trečiajai institucijai, ji turi užtikrinti visišką kompetenciją, nešališkumą ir objektyvumą.

(17) Valstybės narės turėtų nustatyti taisykles, reglamentuojančias sankcijas, taikytinas už šio reglamento nuostatų pažeidimus, ir užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Tos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

(18) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimtos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ([4]),

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomos prekybos dvylikos mėnesių ir jaunesnių galvijų mėsa Bendrijos teritorijoje sąlygos, pirmiausia prekinių pavadinimų naudojimo sąlygos.

Jis taikomas dvylikos mėnesių ir jaunesnių galvijų, paskerstų po 2008 m. liepos 1 d., mėsai, kuri buvo pagaminta Bendrijoje arba importuota iš trečiųjų šalių.

([1]) OL L 270, 2003 10 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 552/2007 (OL L 131, 2007 5 23, p. 10).

([2]) OL L 204, 2000 8 11, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1791/2006.

([3]) OL L 216, 2000 8 26, p. 8. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 275/2007 (OL L 76, 2007 3 16, p. 12).

([4]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

2. Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant 2006 m. liepos 24 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1183/2006, nustatančio Bendrijos suaugusių galvijų skerdenų klasifikavimo skalę ([1]).

3. Šis reglamentas netaikomas galvijų, kurių saugoma kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda buvo įregistruota pagal Reglamentą (EB) Nr. 510/2006 iki 2007 m. birželio 29 d.

2 straipsnis

Sąvokos apibrėžtis

Šiame reglamente „mėsa“ – dvylikos mėnesių ir jaunesnių galvijų visa skerdena, mėsa su kaulais arba be kaulų ir išpjauti arba neišpjauti subproduktai, skirti žmonėms vartoti, visa tai pateikta šviežia, sušaldyta arba užšaldyta, prieš tai suvyniota ar supakuota arba ne.

3 straipsnis

Galvijų skirstymas į kategorijas skerdykloje

Skerdimo metu ūkio subjektai visus dvylikos mėnesių arba jaunesnius galvijus suskirsto į I priede nustatytas kategorijas 8 straipsnio 1 dalyje nurodytai kompetentingai institucijai vykdant priežiūrą.

4 straipsnis

Prekiniai pavadinimai

1. Prekinis pavadinimas yra pavadinimas, kuriuo parduodamas maisto produktas, kaip apibrėžta 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo, 5 straipsnio 1 dalyje ([2]).

Dvylikos mėnesių ir jaunesnių galvijų mėsa valstybėse narėse prekiaujama tik II priede pateiktu (-ais) kiekvienai valstybei narei nustatytu (-ais) prekiniu (-ais) pavadinimu (-ais).

Pirmoje pastraipoje nurodytus prekinius pavadinimus galima papildyti atitinkamais mėsos dalių arba vidaus organų pavadinimais arba apibūdinimais.

2. II priedo A dalyje nurodyti prekiniai pavadinimai ir visi nauji jų pagrindu sudaryti prekiniai pavadinimai naudojami tik tada, jei laikomasi visų šio reglamento reikalavimų.

Visų pirma terminai „veau“, „telecí“, „Kalb“, „μοσχάρι“, „ternera“, „kalv“, „veal“, „vitello“, „vitella“, „kalf“, „vitela“ ir „teletina“ nenaudojami prekiniame pavadinime arba ženklinime parduodant vyresnių nei dvylikos mėnesių galvijų mėsą.

5 straipsnis

Privaloma informacija etiketėje

1. Nepažeidžiant Direktyvos 2000/13/EB 3 straipsnio 1 dalies ir Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 13, 14 ir 15 straipsnių, ūkio subjektai kiekvienu gamybos ir prekybos etapu ženklindami 12 mėnesių ar jaunesnių galvijų mėsą pateikia tokią informaciją:

a) gyvulių amžių skerdimo metu, kuris dažnai nurodomas „amžius skerdimo metu: ne daugiau kaip 8 mėnesių“ aštuonių mėnesių ir jaunesnių galvijų atveju ar „amžius skerdimo metu: nuo 8 iki 12 mėnesių“ vyresnių nei aštuonių mėnesių, bet ne vyresnių nei dvylikos mėnesių galvijų atveju;

b) prekės pavadinimą pagal šio reglamento 4 straipsnio nuostatas.

Tačiau, nukrypstant nuo a punkto, kiekvienu gamybos ir prekybos etapu, išskyrus pateikimą galutiniam vartotojui, ūkio subjektai amžių skerdimo metu gali pakeisti kategoriją identifikuojančia raide, kaip apibrėžta šio reglamento I priede.

2. Dvylikos mėnesių ir jaunesnių galvijų mėsą iš anksto nesupakuotą parduodant galutiniam vartotojui mažmeninės prekybos vietose, valstybės narės nustato taisykles, pagal kurias nurodoma 1 dalyje nurodyta informacija.

6 straipsnis

Neprivaloma informacija etiketėje

Ūkio subjektai 5 straipsnyje nurodytą privalomą informaciją gali papildyti neprivaloma informacija, patvirtinta Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 16 arba 17 straipsnyje numatyta tvarka.

7 straipsnis

Registravimas

Kiekvienu dvylikos mėnesių ir jaunesnių galvijų mėsos gamybos ir prekybos etapu ūkio subjektai, siekdami užtikrinti 5 ir 6 straipsniuose nurodytos ženklinimo informacijos tikslumą, visų pirma registruoja šią informaciją:

([1]) OL L 214, 2006 8 4, p. 1.
([2]) OL L 109, 2000 5 6, p. 29.

a) tik skerdyklos lygiu nurodomas gyvulio identifikavimo numeris ir gimimo data;

b) nurodomas nuorodinis numeris, pagal kurį galima nustatyti ryšį tarp gyvulių, kurių mėsa pateikiama, identifikavimo ir prekinio pavadinimo, amžiaus skerdimo metu ir kategorijos identifikavimo raidės etiketėje;

c) nurodomos gyvulių ir mėsos atvežimo į įmonę ir išvežimo iš jos datos, siekiant užtikrinti, kad atvežimo ir išvežimo duomenys sutaptų.

8 straipsnis

Oficialūs patikrinimai

1. Iki 2008 m. liepos 1 d. valstybės narės paskiria kompetentingą instituciją ar institucijas, kurios atsako už oficialius patikrinimus, kuriais įvertinama, kaip taikomas šis reglamentas, ir apie tai praneša Komisijai.

2. Kompetentinga institucija ar institucijos atlieka oficialius patikrinimus laikydamasi bendrųjų principų, nustatytų 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių ([1]).

3. Komisija drauge su kompetentingomis institucijomis užtikrina, kad valstybės narės laikytųsi šio reglamento nuostatų.

Komisijos ekspertai prireikus drauge su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis ir atitinkamais atvejais su valstybių narių ekspertais atlieka patikrinimus vietoje, kad būtų užtikrintas šio reglamento įgyvendinimas.

Valstybė narė, kurios teritorijoje atliekami patikrinimai, Komisijai suteikia visą pagalbą, kurios šiai gali prireikti užduotims įvykdyti.

([1]) OL L 165, 2004 4 30, p. 1.

9 straipsnis

Iš trečiųjų šalių importuojama mėsa

1. Iš trečiųjų šalių importuota dvylikos mėnesių ir jaunesnių galvijų mėsa Bendrijos rinkoje prekiaujama laikantis šio reglamento.

2. Trečiosios šalies ūkio subjektų, kurie nori į Bendrijos rinką pateikti mėsą, kaip nurodyta 1 dalyje, veiklą tikrina tos trečiosios šalies paskirta kompetentinga institucija arba, jei tokios nėra, nepriklausoma trečioji institucija. Nepriklausoma institucija turi pateikti garantijas, kad laikomasi Europos standarte EN 45011 arba vadove ISO/CEI 65 („Bendrieji sertifikacijos įstaigoms keliami reikalavimai“) nustatytų sąlygų.

Paskirta kompetentinga institucija arba, jei tokios nėra, nepriklausoma trečioji institucija užtikrina, kad būtų laikomasi šio reglamento reikalavimų.

10 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikytinų už šio reglamento nuostatų pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės apie nuostatas dėl sankcijų praneša Komisijai ne vėliau kaip iki 2009 m. liepos 1 d. ir nedelsdamos ją informuoja apie visus vėlesnius jų pakeitimus.

11 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

1. Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės priimamos 12 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Šios priemonės pirmiausia yra susijusios su:

a) praktiniu I priede apibrėžtos kategorijos identifikavimo raidės nurodymo būdu, nustatant naudojamų ženklų vietą ir dydį;

b) 9 straipsnyje nurodyto mėsos importu iš trečiųjų šalių, nustatant atitikties šiam reglamentui tikrinimo būdą.

2. II priedo B dalis gali būti keičiama 12 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

12 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 42 straipsniu įsteigtas Galvijienos vadybos komitetas.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nurodytas laikotarpis yra mėnuo.

13 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

Dvylikos mėnesių ar jaunesnių gyvulių, kurie buvo paskersti iki 2008 m. liepos 1 d., mėsa gali būti toliau prekiaujama neatsižvelgiant į šio reglamento reikalavimus.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2008 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Liuksemburge, 2007 m. birželio 11 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

H. SEEHOFER

I PRIEDAS

Dvylikos mėnesių ir jaunesnių galvijų kategorijos

Galvijai, kurie skerdimo metu yra dvylikos mėnesių arba jaunesni, turi būti skirstomi į šias dvi kategorijas:

A) V kategorija: aštuonių mėnesių ir jaunesni galvijai

Kategorijos identifikavimo raidė yra V;

B) Z kategorija: vyresni nei aštuonių mėnesių, tačiau ne vyresni nei dvylikos mėnesių galvijai

Kategorijos identifikavimo raidė yra Z.

Valstybėse narėse į šias kategorijas skirstoma remiantis galvijų pase nurodyta informacija arba, jei tokio nėra, Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 5 straipsnyje nurodytos kompiuterinės duomenų bazės duomenimis.

II PRIEDAS

4 straipsnyje nurodytų prekinių pavadinimų sąrašas

A) V kategorijos galvijų mėsai:

Prekiaujanti šalis	Naudotinas prekinis pavadinimas
Belgija	veau, viande de veau / kalfsvlees / Kalbfleisch
Bulgarija	месо от малки телета
Čekija	telecí
Danija	lyst kalvekød
Vokietija	Kalbfleisch
Estija	vasikaliha
Graikija	μοσχάρι γάλακτος
Ispanija	ternera blanca, carne de ternera blanca
Prancūzija	veau, viande de veau
Airija	veal
Italija	vitello, carne di vitello
Kipras	μοσχάρι γάλακτος
Latvija	teļa gaļa
Lietuva	veršiena
Liuksemburgas	veau, viande de veau / Kalbfleisch
Vengrija	borjúhús
Malta	vitella
Nyderlandai	kalfsvlees
Austrija	Kalbfleisch
Lenkija	cielęcina
Portugalija	vitela
Rumunija	carne de vițel
Slovėnija	teletina
Slovakija	teľacie mäso
Suomija	vaalea vasikanliha / ljust kalvkött
Švedija	ljust kalvkött
Jungtinė Karalystė	veal

B) Z kategorijos galvijų mėsai:

Prekiaujanti šalis	Naudotinas prekinis pavadinimas
Belgija	jeune bovin, viande de jeune bovin / jongrundvlees / Jungrindfleisch
Bulgarija	телешко месо
Čekija	hovězí maso z mladého skotu
Danija	kalvekød
Vokietija	Jungrindfleisch
Estija	noorloomaliha
Graikija	νεαρό μοσχάρι
Ispanija	ternera, carne de ternera
Prancūzija	jeune bovin, viande de jeune bovin
Airija	rosé Veal
Italija	vitellone, carne di vitellone
Kipras	νεαρό μοσχάρι
Latvija	jaunlopa gaļa
Lietuva	jautiena
Liuksemburgas	jeune bovin, viande de jeune bovin / Jungrindfleisch
Vengrija	növendék marha húsa
Malta	vitellun
Nyderlandai	rosé kalfsvlees
Austrija	Jungrindfleisch
Lenkija	młoda wołowina
Portugalija	vitelão
Rumunija	carne de tineret bovin
Slovėnija	meso težjih telet
Slovakija	mäso z mladého dobytka
Suomija	vasikanliha / kalvkött
Švedija	kalvkött
Jungtinė Karalystė	beef

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 701/2007

2007 m. birželio 21 d.

nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1994 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 3223/94 dėl vaisių ir daržovių importo taisyklių [1], ypač į jo 4 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

(1) Vadovaujantis Urugvajaus raundo daugiašalių prekybos derybų rezultatais Reglamentas (EB) Nr. 3223/94 numato kriterijus, pagal kuriuos Komisija nustato standartines importo vertes iš trečiųjų šalių importuojamiems jo priede išvardintiems produktams ir laikotarpiams.

(2) Laikantis aukščiau nurodytų kriterijų, standartinės importo vertės turi būti nustatytos tokios, kaip nurodyta šio reglamento priede,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 3223/94 4 straipsnyje nurodytos standartinės importo vertės nustatomos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2007 m. birželio 22 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2007 m. birželio 21 d.

Komisijos vardu

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

[1] OL L 337, 1994 12 24, p. 66. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 386/2005 (OL L 62, 2005 3 9, p. 3).

PRIEDAS

prie 2007 m. birželio 21 d. Komisijos reglamento, nustatančio kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas [1]	Standartinė importo vertė
0702 00 00	MA	31,6
	TR	81,1
	ZZ	56,4
0707 00 05	TR	148,5
	ZZ	148,5
0709 90 70	TR	86,6
	ZZ	86,6
0805 50 10	AR	53,4
	TR	92,6
	UY	68,9
	ZA	58,2
	ZZ	68,3
0808 10 80	AR	92,0
	BR	84,0
	CA	102,7
	CL	86,0
	CN	88,0
	CO	90,0
	NZ	98,0
	US	109,3
	UY	78,0
	ZA	98,5
	ZZ	92,7
0809 10 00	TR	201,3
	ZZ	201,3
0809 20 95	TR	288,0
	US	341,9
	ZZ	315,0
0809 30 10, 0809 30 90	CL	101,4
	US	149,4
	ZA	88,5
	ZZ	113,1
0809 40 05	IL	164,9
	US	222,0
	ZZ	193,5

[1] Šalių nomenklatūra yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ žymi „kitą kilmę“.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 702/2007

2007 m. birželio 21 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 2568/91 dėl alyvuogių aliejaus ir maišyto alyvuogių išspaudų aliejaus savybių ir dėl atitinkamų analizės metodų

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 865/2004 dėl bendro alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių rinkos organizavimo ir iš dalies keičiantį Reglamentą (EEB) Nr. 827/68 ([1]), ypač į jo 5 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

(1) Komisijos reglamente (EEB) Nr. 2568/91 ([2]) nustatytos alyvuogių aliejaus ir maišyto alyvuogių išspaudų aliejaus savybės ir jų analizės metodai. Tuos metodus ir aliejų savybėms taikomus ribinius dydžius reikia atnaujinti, atsižvelgiant į chemijos ekspertų nuomonę ir Tarptautinės alyvuogių aliejaus tarybos atliktus darbus.

(2) Chemijos ekspertai ypatingai palaikė nuomonę, kad esterinto aliejaus kiekis tiksliau nustatomas, nustačius procentinį 2-glicerilo monopalmitato kiekį. Gryname alyvuogių aliejuje sumažinus ribinę stigmastadieno vertę, galima geriau atskirti gryną alyvuogių aliejų nuo rafinuoto alyvuogių aliejaus.

(3) Tam, kad būtų įgyvendintos naujam metodui taikyti reikalingos priemonės ir siekiant nesutrikdyti prekybos, šio reglamento įsigaliojimo terminą reikėtų atidėti iki 2008 m. sausio 1 d. Dėl tų pačių priežasčių reikėtų nustatyti, kad iki minėtos datos alyvuogių ir alyvuogių išspaudų aliejais teisėtai pagamintais ir paženklintais etiketėmis Bendrijoje arba teisėtai importuotais į ją ir esančiais rinkoje būtų galima prekiauti, kol baigsis jų atsargos.

(4) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2568/91 iš dalies keičiamas taip:

1) 2 straipsnio 1 dalies šešta įtrauka keičiama taip:

„— procentiniam 2-glicerilo monopalmitato kiekiui nustatyti – VII priede nurodytą metodą“,

2) Priedai iš dalies keičiami pagal šio reglamento priedą.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas taikomas nuo 2008 m. sausio 1 d.

Tačiau iki 2008 m. sausio 1 d. teisėtai Bendrijoje pagamintais ir etiketėmis paženklintais arba į ją teisėtai importuotais ir esančiais rinkoje gaminiais gali būti prekiaujama, kol baigsis jų atsargos.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2007 m. birželio 21 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

([1]) OL L 161, 2004 4 30, p. 97.

([2]) OL L 248, 1991 9 5, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1989/2003 (OL L 295, 2003 11 13, p. 57).

PRIEDAS

Reglamento (EEB) Nr. 2568/91 priedai iš dalies keičiami taip:

1. Turinys iš dalies keičiamas taip:

   a) II priedo pavadinimas keičiamas taip:

      „Laisvųjų riebalų rūgščių kiekio nustatymas, naudojant šaltąjį metodą“;

   b) VII priedo pavadinimas keičiamas taip:

      „2-glicerilo monopalmitato procentinio kiekio nustatymas“

2. I priedas pakeičiamas taip:

„*I PRIEDAS*

ALYVUOGIŲ ALIEJAUS SAVYBĖS

Kategorija	Rūgštingumas (%) (*)	Peroksidų skaičius, mEq O_2/kg (*)	Vaškai mg/kg (**)	2-glicerilo monopalmitatas (%)	Stigmastadienai mg/kg (1)	Skirtumas tarp HPLC ECN42 ir teorinio ECN42	K_{232} (*)	K_{270} (*)	Delta-K (*)	Organoleptinis trūkumų vidurkio įvertinimas (Md) (*)	Organoleptinis vaisių likučių vidurkio įvertinimas (Mf) (*)
1. Aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus	≤ 0,8	≤ 20	≤ 250	≤ 0,9, jei bendras palmitino rūgšties % ≤ 14 % ≤ 1,0, jei bendras palmitino rūgšties % > 14 %	≤ 0,10	≤ 0,2	≤ 2,50	≤ 0,22	≤ 0,01	Md = 0	Mf > 0
2. Pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus	≤ 2,0	≤ 20	≤ 250	≤ 0,9, jei bendras palmitino rūgšties % ≤ 14 % ≤ 1,0, jei bendras palmitino rūgšties % > 14 %	≤ 0,10	≤ 0,2	≤ 2,60	≤ 0,25	≤ 0,01	Md ≤ 2,5	Mf > 0
3. Pirmojo spaudimo klasikinis alyvuogių aliejus *lampante*	> 2,0	—	≤ 300 (3)	≤ 0,9, jei bendras palmitino rūgšties % ≤ 14 % ≤ 1,1, jei bendras palmitino rūgšties % > 14 %	≤ 0,50	≤ 0,3	—	—	—	Md > 2,5 (2)	—
4. Rafinuotas alyvuogių aliejus	≤ 0,3	≤ 5	≤ 350	≤ 0,9, jei bendras palmitino rūgšties % ≤ 14 % ≤ 1,1, jei bendras palmitino rūgšties % > 14 %	—	≤ 0,3	—	≤ 1,10	≤ 0,16	—	—
5. Maišytas rafinuoto ir pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus	≤ 1,0	≤ 15	≤ 350	≤ 0,9, jei bendras palmitino rūgšties % ≤ 14 % ≤ 1,0, jei bendras palmitino rūgšties % > 14 %	—	≤ 0,3	—	≤ 0,90	≤ 0,15	—	—
6. Neapdorotas alyvuogių išspaudų aliejus	—	—	> 350 (4)	≤ 1,4	—	≤ 0,6	—	—	—	—	—
7. Rafinuotas alyvuogių išspaudų aliejus	≤ 0,3	≤ 5	> 350	≤ 1,4	—	≤ 0,5	—	≤ 2,00	≤ 0,20	—	—
8. Alyvuogių išspaudų aliejus	≤ 1,0	≤ 15	> 350	≤ 1,2	—	≤ 0,5	—	≤ 1,70	≤ 0,18	—	—

(1) Izomerų, kurie (ne)galėtų būti atskirti kapiliarine kolonėle, suma.
(2) Arba kai trūkumų mediana mažesnė arba lygi 2,5; „vaisių“ požymio mediana lygi 0.
(3) Aliejai, kuriuose yra nuo 300 mg/kg iki 350 mg/kg vaškų, laikomi *lampante* aliejais, jei bendras alifatinių alkoholių kiekis yra nedidesnis nei 350 mg/kg arba eritrodiolio ir uvaolio procentinė dalis yra ne didesnė nei 3,5.
(4) Aliejai, kuriuose yra nuo 300 mg/kg iki 350 mg/kg vaškų, alyvuogių išspaudų aliejais, jei bendras alifatinių alkoholių kiekis yra didesnis nei 350 mg/kg arba eritrodiolio ir uvaolio procentinė dalis yra didesnė nei 3,5.

Kategorija	Rūgščių sudėtis (1)						Trans-oleinių izomerų suma (%)	Trans-oleinių ir translinoleninių izomerų suma (%)	Sterolių sudėtis						Bendras sterolių kiekis (mg/kg)	Eritrodiolis ir uvaolis (%) (**)
	Miristo (%)	Linoleno (%)	Eikozano (%)	Eikozeno (%)	Beheno (%)	Lignocero (%)			Cholesterolis (%)	Brasikasterolis (%)	Kampesteroli (%)	Stigmasterolis (%)	ß-sterolis (%) (2)	Δ-7 stigma stenolis (%)		
1. Aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,05	≤ 0,05	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
2. Pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,05	≤ 0,05	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
3. Pirmojo spaudimo klasikinis alyvuogių aliejus *lampante*	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,10	≤ 0,10	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	—	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5 (3)
4. Rafinuotas alyvuogių aliejus	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,20	≤ 0,30	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
5. Maišytas rafinuoto ir pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,20	≤ 0,30	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
6. Neapdorotas alyvuogių išspaudų aliejus	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,3	≤ 0,2	≤ 0,20	≤ 0,10	≤ 0,5	≤ 0,2	≤ 4,0	—	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 2 500	> 4,5 (4)
7. Rafinuotas alyvuogių išspaudų aliejus	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,3	≤ 0,2	≤ 0,40	≤ 0,35	≤ 0,5	≤ 0,2	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 800	> 4,5
8. Alyvuogių išspaudų aliejus	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,3	≤ 0,2	≤ 0,40	≤ 0,35	≤ 0,5	≤ 0,2	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 600	> 4,5

(1) Kitos riebiosios rūgštys (%): palmitino: 7,5–20,0; palmitoleino: 0,3–3,5; heptadekano: ≤ 0,3; heptadeceno: ≤ 0,3; stearino: 0,5–5,0; oleino: 55,0–83,0; linolo: 3,5–21,0.
(2) Suma : Δ-5,23-stigmastadienolis + klerosterolis + β-sitosterolis + sitostanolis + Δ-5-avenasterolis + Δ-5,24-stigmastadienolis.
(3) Aliejai, kuriuose yra nuo 300 mg/kg iki 350 mg/kg vaškų, laikomi lampante aliejais, jei bendras alifatinių alkoholių kiekis yra nedidesnis nei 350 mg/kg arba eritrodiolio ir uvaolio procentinė dalis yra ne didesnė nei 3,5.
(4) Aliejai, kuriuose yra nuo 300 mg/kg iki 350 mg/kg vaškų, alyvuogių išspaudų aliejais, jei bendras alifatinių alkoholių kiekis yra didesnis nei 350 mg/kg arba jei eritrodiolio ir uvaolio procentinė dalis yra didesnė nei 3,5.

Pastabos:

(a) Analizės rezultatai turi būti pateikti tokiu pat tikslumu po kablelio, kaip nustatyta kiekvienai charakteristikai.
Apvalinant rezultatą nustatytu tikslumu, paskutinysis skaitmuo yra didinamas vienetu, jei po jo sekantis skaitmuo didesnis už 4.
(b) Aliejus turi būti priskirtas kitai kategorijai arba paskelbtas neatitinkančiu šiame reglamente jam keliamų grynumo kriterijų net ir tuo atveju, jei vienintelės charakteristikos vertė nesutampa su nustatyta ribine verte.
(c) Žvaigždute (*) pažymėtos aliejaus kokybės charakteristikos reiškia:
— *lampante* alyvuogių aliejus nebūtinai vienu metu turi atitikti visas ribines vertes;
— pirmojo spaudimo alyvuogių aliejai net ir tuo atveju, jei vienintelės charakteristikos vertė nesutampa su nustatyta ribine verte, yra priskiriami kitai aliejaus kategorijai, tačiau vis tiek klasifikuojami kaip pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus.
(d) Dviem žvaigždutėmis (**) pažymėtos aliejaus kokybės charakteristikos reiškia, kad alyvuogių išspaudų aliejus nebūtinai vienu metu turi atitikti visas ribines vertes.“

3. 1 priedėlis iš dalies keičiamas taip:

a) pirmoji įtrauka pakeičiama taip:

„— Rūgštingumas	II priedas	Laisvųjų riebalų rūgščių kiekio nustatymas, naudojant šaltąjį metodą“;

b) trylikta įtrauka pakeičiama taip:

„— 2 pozicijoje prisotintos riebiosios rūgštys	VII priedas	2-glicerilo monopalmitato procentinio kiekio nustatymas“.

4. II priedo antraštė pakeičiama taip:

„LAISVŲJŲ RIEBALŲ RŪGŠČIŲ KIEKIO NUSTATYMAS, NAUDOJANT ŠALTĄJĮ METODĄ“.

5. IV priedas pakeičiamas taip:

„IV PRIEDAS

VAŠKŲ KIEKIO NUSTATYMAS DUJŲ CHROMATOGRAFIJOS METODU KAPILIARINĖJE KOLONĖLĖJE

1. TIKSLAS IR TAIKYMO SRITIS

Šiuo metodu nustatomi vaškų kiekiai alyvuogių aliejuje. Vaškai identifikuojami pagal anglies atomų skaičių. Metodas taikomas atskirti spaudimo būdu gautą alyvuogių aliejų nuo alyvuogių aliejaus, gauto ekstrahavimo būdu (maišytas alyvuogių išspaudų aliejus).

2. METODO ESMĖ

Į riebalus arba aliejų pridedama atitinkamo vidinio etalono ir chromatografiškai frakcionuojama kolonėlėje, užpildytoje hidratuotu silikageliu. Frakcija, kuri bandymo sąlygomis išplaunama pirmoji (jos poliškumas yra mažesnis kaip trigliceridų), tiesiogiai tiriama dujų chromatografijos metodu kapiliarinėje kolonėlėje.

3. ĮRANGA

3.1. 25 ml Erlenmejerio kolba.

3.2. Stiklinė dujų chromatografijos kolonėlė su čiaupu, kurios vidinis skersmuo 15 mm, ilgis 30–40 cm.

3.3. Tinkamas dujų chromatografas su kapiliarine kolonėle ir mėginio tiesioginio įpurškimo įtaisu. Chromatografą sudaro:

3.3.1. Kolonėlių termostatas su temperatūros programavimo įrenginiu.

3.3.2. Šaltas inžektorius mėginiui tiesiogiai į kolonėlę įpurkšti.

3.3.3. Liepsnos jonizacinis detektorius ir konverteris stiprintuvas.

3.3.4. Kintamo popieriaus tiekimo greičio savirašis integratorius, dirbantis su konverteriu stiprintuvu (3.3.3), kurio atsako sparta ne didesnė kaip viena sekundė. (Taip pat galima naudoti kompiuterizuotas sistemas, leidžiančias kompiuteriu gauti dujų chromatografijos duomenis.).

3.3.5. 8–12 m ilgio ir 0,25–0,32 mm vidinio skersmens stiklinė arba kvarcinio stiklo kapiliarinė kolonėlė, iš vidaus padengta lygia 0,10–0,30 µm storio stacionarios fazės plėvele. (Naudoti paruoštos plėvelės parduodamos kaip SE-52 arba SE-54.).

3.4. 10 µl mikrošvirkštas su kietinta adata, pritaikytas mėginiui tiesiogiai įpurkšti į kolonėlę.

3.5. Elektrinė purtyklė.

3.6. Sukamasis garintuvas.

3.7. Mufelinė krosnis.

3.8. Analizinės svarstyklės, kurių svėrimo tikslumas ± 0,1 mg.

3.9. Įprasti laboratoriniai stikliniai indai.

4. REAGENTAI

4.1. Silikagelis, kurio granulių dydis 60–200 μm.

Jis paruošiamas taip: silikagelis dedamas į krosnį ir ne trumpiau kaip keturias valandas kaitinamas 500 °C temperatūroje. Leidžiama atvėsti ir įpilama 2 % (silikagelio masės) vandens. Gauta suspensija homogenizuojama gerai sumaišant. Prieš naudojimą laikoma tamsoje ne mažiau kaip 12 valandų.

4.2. n-heksanas, tinkamas chromatografijai.

4.3. Etileteris, tinkamas chromatografijai.

4.4. n-heptanas, tinkamas chromatografijai.

4.5. Etaloninis 0,1 % (m/v) laurileikozanato tirpalas heksane (vidinis etalonas). (*Taip pat galima naudoti palmitilo palmitatą arba miristilstearatą*).

4.5.1. *Sudanas I (1-fenilazo-2-naftolis).*

4.6. Nešančiosios dujos: vandenilis arba helis, kurių grynumas atitinka dujų chromatografijos reikalavimus.

4.7. Pagalbinės dujos:

— grynas vandenilis, tinkamas dujų chromatografijai,

— grynas oras, tinkamas dujų chromatografijai.

5. DARBO EIGA

5.1. **Chromatografinės kolonėlės paruošimas.**

15 g silikagelio (4.1.) suspenduojama n-heksane (4.2.) ir supilama į kolonėlę (3.2.). Silikageliui leidžiama savaime nusėsti. Kad chromatografinis sluoksnis būtų homogeniškesnis, nusodinimas baigiamas, naudojant elektrinę purtyklę (3.5.). Priemaišos pašalinamos per silikagelį praleidžiant 30 ml n-heksano. Į 25 ml talpos Erlenmejerio kolbą (3.1) svarstyklėmis (3.8) tiksliai pasveriama 500 mg mėginio ir pridedamas reikiamas vidinio etalono (4.5) kiekis, atsižvelgiant į numatomą vaško kiekį mėginyje. Pvz.: analizuojant alyvuogių aliejų įdedama 0,1 mg laurileikozanato, analizuojant maišytą alyvuogių išspaudų aliejų – 0,25–0,5 mg. Paruoštas mėginys dviem 2 ml n-heksano (4.2.) porcijomis supilamas į chromatografijos kolonėlę.

Tirpikliui leidžiama ištekėti iki 1 mm lygio virš absorbento viršutinio paviršiaus, tuomet per silikagelį praleidžiama 70 ml n-heksano natūraliai tirpaluose esantiems n-alkanams pašalinti. Chromatografinis išplovimas pradedamas palaikant 15 lašų per 10 sekundžių srauto greitį, surenkama 180 ml n-heksano/etileterio mišinio, paruošto santykiu 99:1. Mėginio išplovimas turi būti atliekamas kambario, t. y. 22 ± 4 °C, temperatūroje.

Pastabos:

— n-heksano/etileterio mišinys (99:1) turi būti ruošiamas kasdien.

— Siekiant vizualiai sekti, ar vaškai tinkamai išplaunami, į skystą mėginio išplovimo mišinį galima įpilti 100 μl 1 % sudano tirpalo. Kadangi dažiklio sulaikymo trukmė yra tarpinė, lyginant su vaškų ir trigliceridų sulaikymo trukme, todėl dažikliui pasiekus chromatografinės kolonėlės dugną, išplovimo procesas nutraukiamas, nes visi vaškai jau būna išplauti.

Gauta frakcija džiovinama sukamajame garintuve (3.6.), kol išgarinamas beveik visas tirpiklis. Paskutinieji 2 ml tirpiklio pašalinami silpna azoto srove; tuomet įpilama 2–4 ml n-heptano.

5.2. **Dujų chromatografinė analizė**

5.2.1. *Paruošiamieji darbai*

Kolonėlė prijungiama prie dujų chromatografo (3.3), kolonėlės pradžią sujungiant su tiesioginio įpurškimo įtaisu, galą – su detektoriumi. Patikrinamas dujų chromatografijos įrenginys (dujų kilpų, detektoriaus, ir savirašio veikimas ir t. t.).

Jei kolonėlė naudojama pirmą kartą, patartina ją kondicionuoti. Per kolonėlę paleidžiama nestipri dujų srovė, tuomet įjungiamas dujų chromatografas. Palaipsniui kaitinama, kol temperatūra per apytiksliai 4 valandas pakyla iki 350 °C. Ši temperatūra palaikoma ne mažiau kaip 2 valandas, po to nustatomos įrenginio darbo sąlygos (sureguliuojamas dujų srauto greitis, uždegama liepsna, prijungiamas elektroninis savirašis (3.3.4.), nustatoma termostato kameros temperatūra, sureguliuojamas detektorius ir t. t.) ir esant bent du kartus didesniam jautriui nei tas, kuris reikalingas analizei atlikti, užrašomas signalas. Bazinė linija turi būti tiesi, be jokių smailių ir nukrypimų.

Neigiamas tiesinis nuokrypis rodo, kad nesandarūs kolonėlės sujungimai; teigiamas nuokrypis – kad kolonėlė nepakankamai kondicionuota.

5.2.2. *Darbo sąlygų parinkimas*

Paprastai turi būti laikomasi tokių darbo sąlygų:

— kolonėlės temperatūra:

	20 °C/minutę		5 °C/minutę		20 °C/minutę	
pradinė temperatūra 80 °C (1′)	→	240 °C	→	325 °C (6′)	→	340 °C (10′)

— detektoriaus temperatūra: 350 °C,

— įpurkštas medžiagos kiekis: 1 µl (2–4 ml) n-heptano tirpalo,

— nešančiosios dujos: helis arba vandenilis, naudojamas pasirinktoms dujoms optimalus linijinis greitis (žr. priedėlį),

— prietaiso jautris: atitinkantis toliau nurodytas sąlygas:

šios sąlygos gali būti keičiamos, atsižvelgiant į kolonėlės bei dujų chromatografo savybes, kad būtų pasiektas visų vaškų atskyrimas, pakankama smailių skiriamoji geba (žr. paveikslą). Vidinio etalono C_{32} sulaikymo trukmė turi būti 18 ± 3 minutės. Būdingiausios vaškų smailės aukštis turi sudaryti ne mažiau kaip 60 % visos skalės aukščio.

Smailių integravimo parametrai nustatomi taip, kad būtų gautas teisingas nagrinėjamų smailių plotų įvertinimas.

Pastaba. Kadangi galutinė temperatūra aukšta yra leidžiamas teigiamas nuokrypis, neviršijantis 10 % visos skalės aukščio.

5.3. **Analizė**

10 µl mikrošvirkštu įsiurbiama 1µl mėginio tirpalo; stūmoklis traukiamas, kol adata ištuštėja. Adata įkišama į įpurškimo įtaisą ir po vienos-dviejų sekundžių tirpalas greitai įšvirkščiamas. Maždaug po penkių sekundžių adata lėtai ištraukiama.

Užrašinėjama, kol vaškai visiškai išplaunami.

Bazinė linija turi visuomet atitikti nustatytas sąlygas.

5.4. **Smailių identifikavimas**

Smailės identifikuojamos pagal sulaikymo trukmes, lyginant jas su žinomas sulaikymo trukmes turinčiais vaškų mišiniais, analizuotais tomis pačiomis sąlygomis.

Gryno alyvuogių aliejaus vaškų chromatograma parodyta paveiksle.

5.5. **Kiekybinis vertinimas**

Integratoriumi išmatuojami vidinio etalono ir C_{40}–C_{46} alifatiniių esterių smailių plotai.

Kiekvieno vašką sudarančio esterio kiekis mg/kg riebalų, apskaičiuojamas pagal formulę:

$$\text{esteris, mg/kg} = \frac{A_x \times m_s \times 1\,000}{A_s \times m}$$

kurioje:

A_x = kiekvieno esterio smailės plotas, kvadratiniais milimetrais

A_s = kiekvieno vidinio etalono esterio smailės plotas, kvadratiniais milimetrais

m_s = pridėto vidinio etalono masė, miligramais

m = tyrimui paimto mėginio masė, gramais.

6. REZULTATŲ PATEIKIMAS

Pateikiami atskirų C_{40}–C_{46} vaškų kiekiai ir šių kiekių suma, mg/kg riebalų (ppm).

Pastaba. Vaškų sudedamųjų dalių kiekiai nustatomi remiantis alyvuogių aliejaus chromatogramos esterių porinių anglies skaičiaus smailių C_{40}–C_{46} pavyzdžiu, pateiktu paveiksle. Jei C_{46} esteris matomas du kartus, jam identifikuoti rekomenduojama analizuoti maišytą alyvuogių išspaudų aliejų, kuriame C_{46} lengvai nustatomas, nes šiame aliejuje jo yra daugiausia.

Rezultatai pateikiami vieno ženklo po kablelio (dešimtųjų) tikslumu.

Paveikslas

Alyvuogių aliejaus vaškų chromatograma (*)

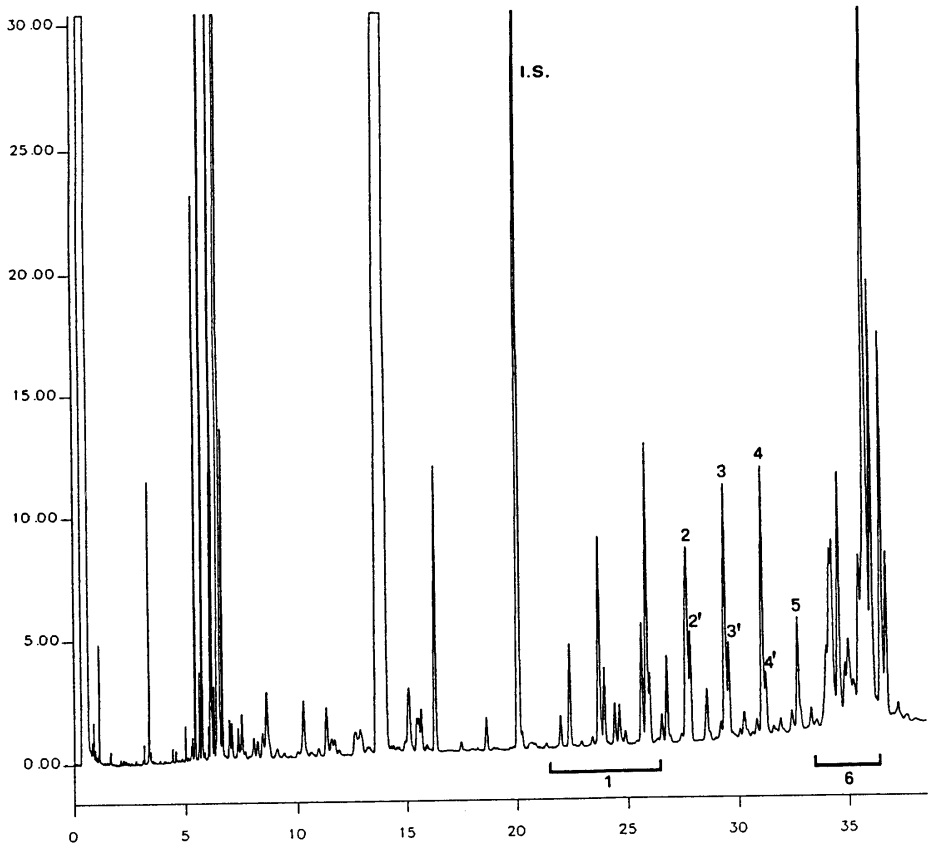

Paaiškinimas:

I.S. = Laurileikozanatas

1. = Diterpeniniai esteriai

2 + 2' = Esteris C_{40}

3 + 3' = Esteris C_{42}

4 + 4' = Esteris C_{44}

5. = Esteris C_{46}

6. = Steroliniai esteriai ir triterpeninis alkoholis

(*) Atlikus sterolinių esterių išplovimą, chromatografinėje linijoje ryškių smailių (trigliceridų) neturi būti.

Priedėlis

Dujų linijinio greičio nustatymas

Į dujų chromatografą, nustatytą normalioms darbo sąlygoms, įpurškiama 1–3 µl metano arba propano ir matuojamas laikas, kurį dujos užtruks tekėdamos per kolonėlę nuo įpurškimo momento iki smailės iškilimo momento (t_M).

Linijinis greitis, cm/s, gaunamas pagal formulę L/t_M, kurioje L yra kolonėlės ilgis, centimetrais, t_M yra išmatuotas laikas sekundėmis.“

6. VII priedas pakeičiamas taip:

„VII PRIEDAS

2-GLICERIL MONOPALMITATO PROCENTINIO KIEKIO NUSTATYMAS

1. TIKSLAS IR TAIKYMO SRITIS

Aprašyti analitinę procedūrą 2-oje triglicerido padėtyje esančios palmitino rūgšties procentinei daliai apskaičiuoti, nustatant 2-glicerilo monopalmitato kiekį.

Šis metodas taikomas aplinkos temperatūros (20 °C) skystiems augaliniams aliejams.

2. METODO ESMĖ

Paruoštas aliejaus mėginys veikiamas kasos lipaze: dėl dalinės ir specifinės 1 bei 3 padėties triglicerido molekulės hidrolizės monogliceridai atsiranda 2-oje padėtyje. Procentinis 2-glicerilo monopalmitato kiekis monoglicerido frakcijoje nustatomas kapiliarinės dujų chromatografijos metodu, prieš tai atlikus sililinimą.

3. ĮRANGA IR MEDŽIAGOS

3.1. 25 ml Erlenmejerio kolba

3.2. 100, 250 ir 300 ml cheminės stiklinės

3.3. Stiklinė chromatografijos kolonėlė su deginto stiklo disku ir čiaupu, kurios vidinis skersmuo 21–23 mm, ilgis 400 mm.

3.4. 10, 50, 100 ir 200 ml matavimo cilindrai

3.5. 100 ir 250 ml kolbos

3.6. Sukamasis garintuvas

3.7. 10 ml centrifugavimo mėgintuvėliai su kūginės formos dugnu, uždaromi matinio stiklo kamščiu

3.8. Centrifuga 10 ir 100 ml mėgintuvėliams

3.9. Termostatas, kuriame galima palaikyti 40 + 0,5 °C temperatūrą

3.10. 1 ir 2 ml graduotos pipetės

3.11. 1 ml poodinis švirkštas

3.12. 100 µl mikrošvirkštas

3.13. 1 000 ml talpos piltuvas

3.14. Kapiliarinis dujų chromatografas su šalto tiesioginio įpurškimo įtaisu mėginiui tiesiogiai į kolonėlę patalpinti, ir krosnis, kurioje norimą temperatūrą galima palaikyti apytiksliai 1 °C tikslumu

3.15. Šalto tiesioginio įpurškimo įtaisas mėginiui tiesiogiai į kolonėlę patalpinti

3.16. Liepsnos jonizacinis detektorius ir elektrometras

3.17. Kintamo popieriaus tiekimo greičio savirašis integratorius, dirbantis su elektrometru, kurio atsako sparta ne didesnė kaip viena sekundė

3.18. 8–12 m ilgio ir 0,25–0,32 mm vidinio skersmens stiklinė arba kvarcinio stiklo kapiliarinė kolonėlė, padengta 0,10–0,30 µm storio metilpolisiloksano arba 5 % fenil metilpolisiloksano plėvele. Kolonėlė gali būti naudojama 370 °C temperatūroje.

3.19. 10 µl mikrošvirkštas su ne trumpesne kaip 7,5 cm kietinta adata, pritaikytas mėginiui tiesiogiai įšvirkšti į kolonėlę.

4. REAGENTAI

4.1. Silikagelis, kurio granulių dydis 0,063–0,200 mm (70/280 mešų), paruoštas taip: silikagelis dedamas į porcelianinį indą, 4 valandas džiovinamas 160 °C džiovinimo spintoje, po to eksikatoriuje vėsinamas iki kambario temperatūros. Įpilama 5 % (silikagelio masės) vandens: Erlenmejerio kolboje pasveriama 152 g silikagelio ir įpilama 8 g distiliuoto vandens, kolba užkemšama ir atsargiai pakratoma, kad vanduo tolygiai pasiskirstytų. Prieš naudojant paliekama nusistovėti ne mažiau kaip 12 valandų.

4.2. n-heksanas, tinkamas chromatografijai

4.3. Izopropanolis

4.4. Izopropanolis, 1/1 vandeninis tirpalas (v/v)

4.5. Kasos lipazė. Naudojamos lipazės aktyvumas turi būti nuo 2,0 iki 10 lipazės vienetų/mg (*Rinkoje prekiaujama kasos lipaze, kurios aktyvumas nuo 2 iki 10 vienetų 1 mg fermento*).

4.6. Buferinis tri(hidroksimetil)aminometano tirpalas: 1 M vandeninis tirpalas parūgštinamas iki pH 8 (potenciometrinis patikrinimas) koncentruotu HCl (1:1 v/v)

4.7. Natrio choliato (fermentų kokybės) 0,1 % vandeninis tirpalas (šis tirpalas turi būti sunaudotas per 15 dienų nuo jo paruošimo)

4.8. Kalcio chlorido 22 % vandeninis tirpalas

4.9. Dietileteris, tinkamas chromatografijai

4.10. Judančioji fazė: n-heksano ir dietileterio (87/13) (v/v) mišinys

4.11. Natrio hidroksido 12 % (svorio procentais) tirpalas

4.12. Fenolftaleino 1 % tirpalas etanolyje

4.13. Nešančiosios dujos: helis arba vandenilis, tinkamas dujų chromatografijai

4.14. Pagalbinės dujos: ne mažesnio kaip 99 % grynumo vandenilis, išvalytas nuo drėgmės ir organinių medžiagų, ir tokio pat grynumo oras, tinkamas dujų chromatografijai.

4.15. Sililinizavimo reagentas: piridino, heksametildisilazano ir trimetilchlorsilano mišinys santykiu 9:3:1 (v/v/v). (Rinkoje prekiaujama naudoti paruoštais tirpalais. Gali būti naudojami kiti sililinimo reagentai, pvz., N,O-bi(trimetilsilil)trifluoracetamido + 1 % trimetilchlorsilano mišinys, praskiestas tuo pačiu sauso piridino tūriu).

4.16. Etaloniniai tirpalai: grynieji monogliceridai arba monogliceridų mišiniai, kurių procentinė sudėtis yra artima tiriamų mėginių sudėčiai.

5. DARBO EIGA

5.1. **Mėginio paruošimas**

5.1.1. Taikant silikagelio kolonėlinę chromatografiją aliejams, kuriuose laisvųjų rūgščių kiekis mažesnis kaip 3 %, jų neutralizuoti nereikia. Aliejai, kuriuose laisvųjų rūgščių kiekis didesnis kaip 3 %, turi būti neutralizuojami pagal 5.1.1.1. punktą.

5.1.1.1. Į 1 000 ml talpos piltuvą (3.13) įpilama 50 g aliejaus ir 200 ml n-heksano. Įpilama 100 ml izopropanolio ir 12 % natrio hidroksido tirpalo (4.11). Įpilamas natrio hidroksido tirpalo kiekis, atitinka aliejaus laisvųjų rūgščių kiekį, padidintą 5 %. Vieną minutę stipriai kratoma. Įpilama 100 ml distiliuoto vandens, vėl kratoma ir paliekama nusistovėti.

Atlikus dekantavimą, apatinis muilo sluoksnis pašalinamas. Išleidžiamas tarpinis sluoksnis (gleivės, netirpios medžiagos). Neutralizuoto aliejaus tirpalas heksane plaunamas izopropanolio ir vandens tirpalo (1:1 (v/v)) (4.4) 50–60 ml porcijomis, kol pranyksta rožinė fenolftaleino spalva.

Didesnioji heksano dalis pašalinama distiliuojant vakuume (pvz., naudojant sukamąjį garintuvą) ir aliejus perpilamas į 100 ml kolbą (3.5). Aliejus džiovinamas vakuume, kol tirpiklio visiškai nebelieka.

Baigus šią procedūrą, aliejaus rūgštingumas turi būti ne didesnis kaip 0,5 %.

5.1.2. Į 25 ml talpos Erlenmejerio kolbą (3.1) įpilama 1,0 g aliejaus, paruošto anksčiau minėtu būdu, ir ištirpinama 10 ml judančiosios fazės (4.10) mišinio. Tirpalas, prieš atliekant silikagelio kolonėlinę chromatografiją, paliekamas nusistovėti ne trumpiau kaip 15 minučių.

Jei tirpalas drumstas, jis centrifuguojamas, siekiant sudaryti optimalias sąlygas chromatografijai. (*Gali būti naudojama 500 mg naudoti paruoštų SPE silikagelio kapsulių*).

5.1.3. *Chromatografinės kolonėlės paruošimas*

Į kolonėlę (3.3) įpilama apie 30 ml judančiosios fazės (4.10), stikline lazdele į kolonėlės apačią įkišamas ir paspaudžiamas gabalėlis vatos, kad išeitų oras.

Cheminėje stiklinėje paruošiama 80 g judančiosios fazės ir 25 g silikagelio (4.1) suspensija ir naudojant piltuvą supilama į kolonėlę.

Patikrinama, ar į kolonėlę supiltas visas silikagelio kiekis; išplaunama judančiąja faze (4.10), atsukamas čiaupas ir skystis turi pasiekti 2 mm lygį virš silikagelio.

5.1.4. *Kolonėlinė chromatografija*

25 ml talpos Erlenmejerio kolboje (3.1.) tiksliai pasveriama 1,0 g pagal 5.1 punktą paruošto mėginio.

Mėginys ištirpinamas 10 ml judančiosios fazės (4.10). Tirpalas supilamas į chromatografinę kolonėlę, paruoštą pagal 5.1.3 punktą. Kolonėles paviršiaus stengiamasi nejudinti.

Atsukamas čiaupas ir mėginio tirpalui leidžiama tekėti, kol jis pasiekia silikagelio lygį. Procesas tęsiamas, naudojant 150 ml judančiosios fazės. Nustatomas 2 ml/min tekėjimo greitis (taip, kad 150 ml iš kolonėlės ištekėtų per 60–70 min).

Į iš anksto pasvertą 250 ml talpos kolbą surenkamas eliuatas. Tirpiklis išgarinamas vakuume ir jo likučiai pašalinami azoto srove.

Kolba pasveriama ir apskaičiuojamas išgautas ekstrakto kiekis.

Jei naudojamos naudoti paruoštos SPE silikagelio kapsulės, į iš anksto su 3 ml n-heksano paruoštas kapsules įpilama 1 ml tirpalo (5.1.2.).

Tirpalas filtruojamas ir veikiamas 4 ml n-heksano ir dietileterio (9/1) (v/v) mišiniu.

Eliuatas surenkamas į 10 ml talpos mėgintuvėlį ir išdžiovinamas azoto srovėje.

Sausas likutis apdorojamas kasos lipaze (5.2). Prieš ir po SPE kapsulių naudojimo labai svarbu patikrinti riebiųjų rūgščių sudėtį.).

5.2. **Hidrolizė kasos lipaze**

5.2.1. Centrifugavimo mėgintuvėlyje pasveriama 0,1 g pagal 5.1. punktą paruošto aliejaus. Įpilama 2 ml buferinio tirpalo (4.6), 0,5 ml natrio choliato tirpalo ir 0,2 ml kalcio chlorido tirpalo (4.7), įpylus kiekvieną iš šių tirpalų, gerai išmaišoma. Mėgintuvėlis uždaromas matinio stiklo kamščiu ir dedamas į termostatą, kuriame palaikoma 40 ± 0,5 °C temperatūra.

5.2.2. Įdedama 20 mg lipazės, atsargiai pakratoma (taip, kad nesudrėktų kamštis) ir mėgintuvėlis įdedamas į termostatą lygiai 2 min, po to iš jo išimamas, stipriai kratomas lygiai 1 min ir paliekamas atvėsti.

5.2.3. Įpilama 1 ml dietileterio, užkemšama ir smarkiai kratoma, po to centrifuguojama ir eterio tirpalas mikrošvirkštu perpilamas į švarų ir sausą mėgintuvėlį.

5.3. **Sililinizuotų darinių ir dujų chromatografijos paruošimas**

5.3.1. Į 10 ml talpos mėgintuvėlį su kūginės formos dugnu mikrošvirkštu įšvirkščiama 100 µl tirpalo (5.2.3).

5.3.2. Tirpiklis pašalinamas nestipria azoto srove, įpilama 200 µl sililinizavimo reagento (4.15), mėgintuvėlis užkemšamas ir 20 minučių paliekamas nusistovėti.

5.3.3. Po 20 minučių, įpilama 1–5ml n-heksano (atsižvelgiant į chromatografines sąlygas): gautas tirpalas yra paruoštas dujų chromatografinei analizei.

5.4. **Dujų chromatografija**

Darbo sąlygos:

— inžektoriaus (tiesioginio įpurškimo įtaiso) temperatūra žemesnė nei tirpiklio virimo temperatūra (68 °C),

— detektoriaus temperatūra: 350 °C,

— kolonėlės temperatūra: krosnies temperatūros nustatymas: 60 °C 1 minutę, po to kas minutę didinama po 15 °C, kol pasiekiama 180 °C, po to kas minutę didinama po 5 °C, kol pasiekiama 340 °C, tuomet 340 °C temperatūra palaikoma 13 minučių,

— nešančiosios dujos: vandenilis arba helis, naudojami nustačius atitinkamą linijinį greitį, kad būtų pasiekta 1 paveiksle pavaizduota skiriamoji geba. Triglicerido C_{54} sulaikymo trukmė turi būti 40 ± 5 minutės (žr. 2 paveikslą). (*Nurodytos sąlygos yra orientacinės. Operatoriai turi jas optimizuoti, kad būtų pasiekta pakankama skiriamoji geba. Glicerino monopalmitatą atitinkančios smailės minimalus aukštis turi būti ne mažesnis kaip 10 % savirašio skalės*),

— įpurkštas medžiagos kiekis: 0,5–1 µl (5 ml) n-heptano tirpalo (5.3.3.).

5.4.1. *Smailių identifikavimas*

Monogliceridai identifikuojami pagal sulaikymo trukmes ir šias trukmes lyginant su standartinių monogliceridų mišinių sulaikymo trukmėmis, analizuojamomis tomis pačiomis sąlygomis.

5.4.2. *Kiekybinis vertinimas*

Kiekvienos smailės plotas apskaičiuojamas elektroniniu integratoriumi.

6. REZULTATŲ APSKAIČIAVIMAS

Procentinis glicerilo monopalmitato kiekis apskaičiuojamas pagal atitinkamos smailės ploto santykį su visų monogliceridų smailių plotu (žr. 2 paveikslą), taikant tokią formulę:

glicerilo monopalmitatas (%): $\frac{A_x}{\Sigma A} \times 100$

kurioje:

A_x = Glicerino monopalmitatą atitinkančios smailės plotas

ΣA = visų monoglicerido smailių plotų suma.

Rezultatai pateikiami vieno ženklo po kablelio (dešimtųjų) tikslumu.

7. ANALIZĖS ATASKAITA

Analizės ataskaitoje pateikiama:

— nuoroda į šį metodą,

— išsami pilnam mėginio identifikavimui reikalinga informacija,

— analizės rezultatas,

— bet kokie nukrypimai nuo metodo, padaryti atitinkamoms šalims nusprendus ar dėl kitų priežasčių,

— laboratorijos identifikavimo duomenys, analizės atlikimo data ir už analizę atsakingo asmens parašas.

1 paveikslas

Sililinizavimo reakcijos produktų, gautų rafinuotą alyvuogių aliejų su 20 % esterifikuoto aliejaus (100 %) priedu, paveikus lipaze, chromatograma

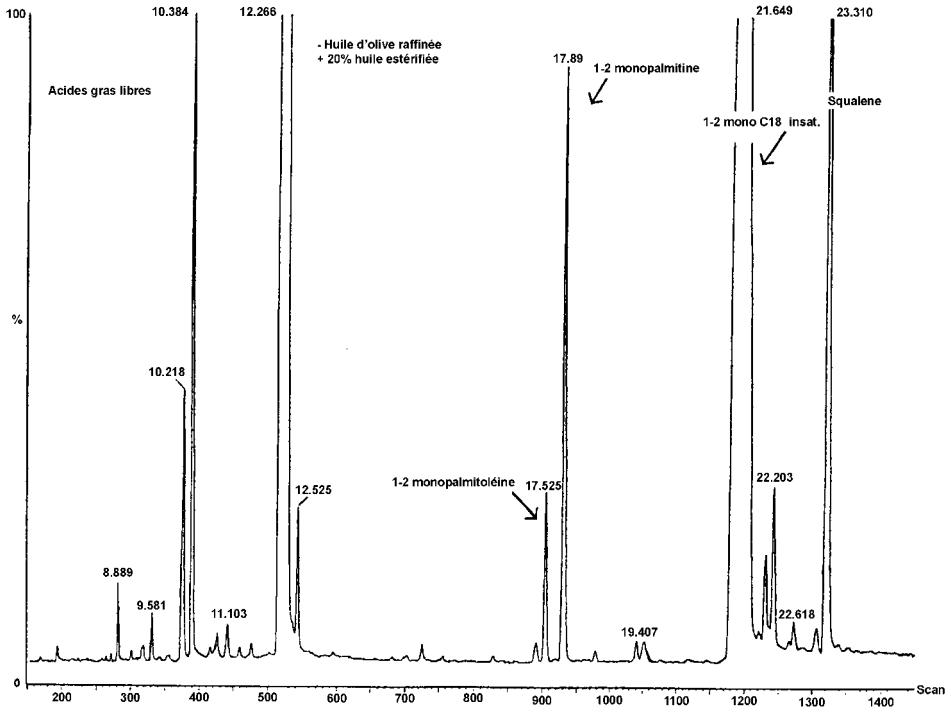

Paaiškinimas: Acides gras libres – Laisvosios riebalų rūgštys; Huile d'olives raffinée + 20 % huile estérifiée – Rafinuotas alyvuogių aliejus + 20 % esterifikuoto aliejaus; 1–2 monopalmitoléine – 1–2 monopalmitoleinas; 1–2 monopalmitine – 1–2 monopalmitinas; 1–2 mono C_{18} insat. – 1–2 mono C_{18} neprisot; Squalene – Skvalenas.

2 paveikslas

Chromatograma:

A) neesterifikuotas alyvuogių aliejus po poveikimo lipaze; po sililinizavimo; tokiomis sąlygomis (8–12 m ilgio kapiliarinė kolonėlė) vaškų frakcija išplaunama tuo pačiu metu arba truputį vėliau nei digliceridų frakcija.

Paveikus lipaze trigliceridų kiekis neturėtų viršyti 15 %

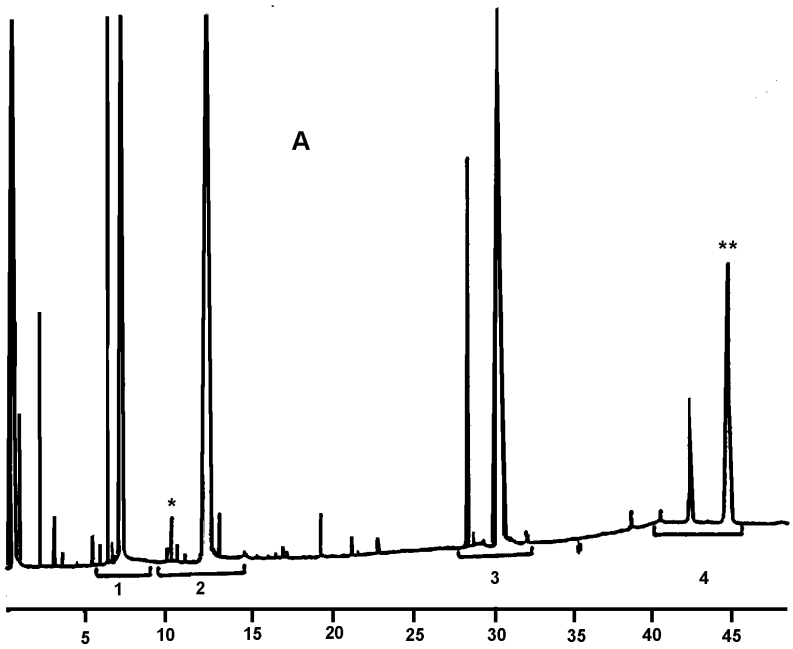

Paaiškinimas:

1 = Laisvosios riebalų rūgštys

2 = Monogliceridai

3 = Digliceridai

4 = Trigliceridai

* = 2-monopalmitinas

** = Trigliceridas C_{54}

Chromatograma:

B) esterifikuotas aliejus po poveikio lipaze; po sililinizavimo; tokiomis sąlygomis (8–12 m ilgio kapiliarinė kolonėlė) vaškų frakcija išplaunama tuo pačiu metu arba truputį vėliau nei digliceridų frakcija.

Paveikus lipaze trigliceridų kiekis neturėtų viršyti 15 %

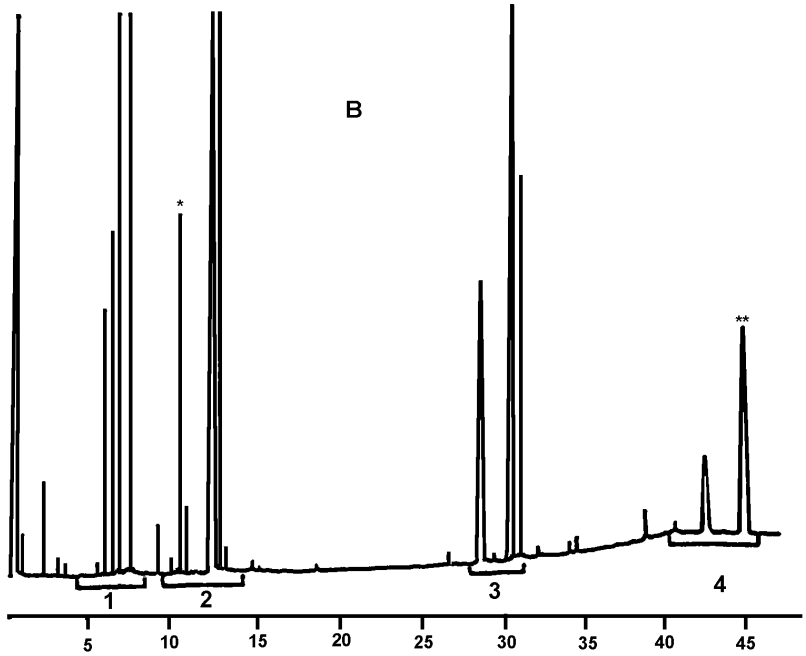

Paaiškinimas:

1 = Laisvosios riebalų rūgštys

2 = Monogliceridai

3 = Digliceridai

4 = Trigliceridai

* = 2-monopalmitinas

** = Trigliceridas C_{54}

8. PASTABOS

1 pastaba. LIPAZĖS RUOŠIMAS

Rinkoje prekiaujama naudoti paruošta pakankamo aktyvumo lipaze. Lipazę taip pat galima paruošti laboratorijoje:

0 °C temperatūroje atšaldoma 5 kg šviežios kiaulių kasos. Pašalinami aplinkui esantys kieti riebalai bei apie juos esantis jungiamasis audinys, sumalama, kad susidarytų pastos pavidalo skysta masė. Ši pasta keturias-šešias valandas kratoma su 2,5 l absoliučiojo acetono ir centrifuguojama. Likutis dar tris kartus ekstrahuojamas tuo pačiu acetono tūriu, paskui du kartus 1:1 (v/v) acetono ir dietileterio mišiniu ir du kartus dietileteriu.

Likutis 48 valandas džiovinamas vakuume, tam kad gauti milteliai būtų patvarūs. Tokie milteliai, apsaugant juos nuo drėgmės, gali būti laikomi ilgą laiką šaldytuve.

2 pastaba. LIPAZĖS AKTYVUMO TIKRINIMAS

Alyvuogių aliejaus emulsija ruošiama taip:

Maišytuve 10 minučių plakamas mišinys, sudarytas iš 165 ml gumiarabiko tirpalo (100 g/l), 15 g smulkinto ledo ir 20 ml neutralizuoto alyvuogių aliejaus.

Į 50 ml talpos cheminę stiklinę įpilama 10 ml šios emulsijos, po to 0,3 ml natrio choliato tirpalo (0,2 g/ml) ir 20 ml distiliuoto vandens.

Cheminė stiklinė dedama į termostatą, kuriame palaikoma 37 °C temperatūra; įstatomi pH matuoklio elektrodai ir sraigtinis maišiklis.

Biurete lašinamas natrio hidroksido tirpalas, kol pH pasiekia 8,3.

Į vandenį įpilama lipazės miltelių suspensijos (0,1 g/ml lipazės). Kai tik pH matuoklis parodo 8,3, paleidžiamas chronometras ir natrio hidroksido tirpalas lašinamas tokiu greičiu, kad pH visą laiką būtų 8,3. Kas minutę pasižymimas sunaudoto tirpalo tūris.

Matavimai pavaizduojami x/y koordinačių sistemoje, abscisėje nurodant laiką, o ordinatėje – sunaudoto 0,1 N natrio hidroksido tūrį (mililitrais), kuris sunaudotas pastoviam pH išlaikyti. Turi būti gaunamas linijinis grafikas.

Lipazės aktyvumas, matuojamas lipazės vienetais/mg, apskaičiuojamas pagal tokią formulę:

$$A = \frac{V \times N \times 100}{m}$$

kurioje:

A aktyvumas, išreikštas lipazės vienetais/mg

V 0,1 N natrio hidroksido tirpalo mililitrų skaičius per minutę (apskaičiuotas pagal grafiką)

N natrio hidroksido tirpalo molinė ekvivalentų koncentracija

m analizuojamos lipazės mėginio masė, mg.

Lipazės vienetas yra apibrėžiamas kaip fermento kiekis, kuris išskiria 10 mikroekvivalentų rūgšties per minutę.“

7. X „A“ priedo 6.2 punktas pakeičiamas taip:

„6.2. Metilesteriai ruošiami, taikant X B priede nurodytą B metodiką. Atsargumo dėlei riebalinės medžiagos, kuriose laisvųjų rūgščių kiekis didesnis kaip 3 %, turi būti neutralizuojamos pagal VII priedo 5.1.1 punktą.“

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 703/2007

2007 m. birželio 21 d.

iš dalies keičiantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2377/90, nustatančio veterinarinių vaistų likučių gyvūninės kilmės maisto produktuose didžiausių kiekių nustatymo tvarką Bendrijoje, I priedą dėl dihidrostreptomicino ir streptomicino

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos Bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1990 m. birželio 26 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2377/90, nustatantį veterinarinių vaistų likučių gyvūninės kilmės maisto produktuose didžiausių kiekių nustatymo tvarką Bendrijoje ([1]), ypač į jo 2 straipsnį,

atsižvelgdama į Veterinarinių vaistų komiteto suformuluotą Europos vaistų vertinimo agentūros nuomonę,

kadangi:

(1) Visas farmakologiškai aktyvias medžiagas, Bendrijoje naudojamas veterinariniuose vaistuose maistui skirtiems gyvūnams, reikėtų įvertinti pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2377/90

(2) Dihidrostreptomicinas įtrauktas į Reglamento (EEB) Nr. 2377/90 I priedą atrajotojų raumenims, riebalams, kepenims, inkstams ir pienui bei kiaulių raumenims, odai, riebalams, kepenims ir inkstams. Išnagrinėjus paraišką dėl dihidrostreptomicino įrašo išplėtimo triušiams, laikoma tikslinga pakeisti dihidrostreptomicino įrašą ir įtraukti triušius.

(3) Streptomicinas įtrauktas į Reglamento (EEB) Nr. 2377/90 I priedą galvijų ir avių raumenims, riebalams, kepenims, inkstams ir pienui bei kiaulių raumenims, odai, riebalams, kepenims ir inkstams. Išnagrinėjus paraišką dėl dihidrostreptomicino įrašo išplėtimo triušiams ir atsižvelgiant į tai, kad minėtų medžiagų saugumo vertinimas dėl jų cheminės struktūros ir biologinio aktyvumo panašumo iš pat pradžių atliktas abiem kartu, taip pat laikoma tikslinga streptomicino įrašą pakeisti ir įtraukti triušių raumenims, riebalams, kepenims ir inkstams. Taip pat laikoma tikslinga įrašą dėl streptomicino galvijams ir avims pakeisti nauju įrašu visų atrajotojų raumenims, riebalams, kepenims, inkstams ir pienui.

(4) Todėl Reglamentą (EEB) Nr. 2377/90 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.

(5) Siekiant atsižvelgti į šio reglamento nuostatas, prieš pradedant jį taikyti turėtų būti nustatytas pakankamos trukmės laikotarpis, kad valstybės narės galėtų pagal šį reglamentą pakoreguoti, jeigu reikia, visus pagal 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus ([2]), išduotus leidimus teikti į rinką atitinkamus veterinarinius vaistus.

(6) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Veterinarinių vaistų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EEB) Nr. 2377/90 I priedas keičiamas pagal šio reglamento priedą.

([1]) OL L 224, 1990 8 18, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 287/2007 (OL L 78, 2007 3 17, p. 13).

([2]) OL L 311, 2001 11 28, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/28/EB (OL L 136, 2004 4 30, p. 58).

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos.

Jis taikomas nuo 2007 m. rugpjūčio 21 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2007 m. birželio 21 d.

Komisijos vardu
Günter VERHEUGEN
Pirmininko pavaduotojas

PRIEDAS

I priede pakeičiamos šios medžiagos (Farmakologiškai aktyvių medžiagų, kurioms nustatytas didžiausias likučių kiekis, sąrašas):

1. Antiinfekcinės medžiagos

1.2. Antibiotikai

1.2.10. Aminoglikozidai

Farmakologiškai aktyvi (-ios) medžiaga (-os)	Nustatomasis likutis	Gyvūnų rūšis	DLK	Tiksliniai audiniai
„Dihidrostreptomicinas	Dihidrostreptomicinas	Visi atrajotojai	500 µg/kg	Raumenys
			500 µg/kg	Riebalai
			500 µg/kg	Kepenys
			1 000 µg/kg	Inkstai
			200 µg/kg	Pienas
		Kiaulės	500 µg/kg	Raumenys
			500 µg/kg	Oda ir Riebalai
			500 µg/kg	Kepenys
			1 000 µg/kg	Inkstai
		Triušiai	500 µg/kg	Raumenys
			500 µg/kg	Riebalai
			500 µg/kg	Kepenys
			1 000 µg/kg	Inkstai
Streptomicinas	Streptomicinas	Visi atrajotojai	500 µg/kg	Raumenys
			500 µg/kg	Riebalai
			500 µg/kg	Kepenys
			1 000 µg/kg	Inkstai
			200 µg/kg	Pienas
		Kiaulės	500 µg/kg	Raumenys
			500 µg/kg	Oda ir Riebalai
			500 µg/kg	Kepenys
			1 000 µg/kg	Inkstai
		Triušiai	500 µg/kg	Raumenys
			500 µg/kg	Riebalai
			500 µg/kg	Kepenys
			1 000 µg/kg	Inkstai“

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 704/2007

2007 m. birželio 21 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 2707/2000, nustatantį Tarybos reglamento (EB) Nr. 1255/1999 dėl Bendrijos pagalbos aprūpinant pienu ir tam tikrais pieno produktais švietimo įstaigų moksleivius taikymo taisykles

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1255/1999 dėl bendro pieno ir pieno produktų rinkos organizavimo [1], ypač į jo 15 straipsnį ir 47 straipsnio antrą įtrauką,

kadangi:

(1) Reglamento (EB) Nr. 1255/1999 14 straipsnio 3 dalyje nustatytas pagalbos, teikiamos už moksleivių aprūpinimą pieno produktais nuo 2006 m. liepos 1 d. iki 2007 m. birželio 30 d., dydis.

(2) Kad nacionalinėms administracijoms ir institucijoms, kurioms pavesta įgyvendinti pieno tiekimo mokykloms schemą, būtų lengviau tinkamai tvarkyti pagalbos išmokas, Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2707/2000 [2] 2005–2006 mokslo metų pabaigoje buvo įvesta pereinamojo laikotarpio nuostata, taikoma keičiantis pagalbos dydžiui.

(3) Valstybės narės, kuriose 2006–2007 mokslo metai baigiasi liepos mėn., dėl pagalbos dydžio pasikeitimo susidurs su sunkumais tvarkydamos pagalbos išmokas. Reikia pratęsti tos pačios nuostatos galiojimą 2006–2007 mokslo metams.

(4) Todėl Reglamentas (EB) Nr. 2707/2000 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.

(5) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Pieno ir pieno produktų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2707/2000 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Tačiau 2006–2007 mokslo metais pirmąją birželio mėn. dieną galiojantis pagalbos dydis gali būti taikomas ir liepos mėn., jei mokslo metai toje valstybėje narėje baigiasi liepos mėn.“.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2007 m. birželio 21 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

[1] OL L 160, 1999 6 26, p. 48. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1913/2005 (OL L 307, 2005 11 25, p. 2).

[2] OL L 311, 2000 12 12, p. 37. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 943/2006 (OL L 173, 2006 6 27, p. 9).

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 705/2007

2007 m. birželio 21 d.

nustatantis pagalbos dydį už perdirbimui skirtas kriaušes 2007/2008 prekybos metams

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1996 m. spalio 28 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2201/96 dėl bendro perdirbtų vaisių ir daržovių produktų rinkos organizavimo [1], ypač į jo 6 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

(1) 2003 m. rugpjūčio 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1535/2003 dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/96 taikymo pagal pagalbos perdirbtų vaisių ir daržovių produktų sektoriui schemą išsamių taisyklių nustatymo [2] 3 straipsnio 3 dalies c) punkte numatyta, kad Komisija paskelbia pagalbos už perdirbimui skirtas kriaušes sumą ne vėliau kaip iki birželio 15 d.

(2) Pagal pagalbos už perdirbimui skirtas kriaušes schemą per trejus pastaruosius prekybos metus vidutinis perdirbtų kriaušių kiekis 6 511 tonų viršija Bendrijos nustatytą ribą.

(3) Pagalbos dydis už perdirbimui skirtas kriaušes 2007/2008 prekybos metams, valstybėms narėms, viršijusioms nustatytą perdirbimo ribą turi būti perskaičiuotas, atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 2201/96 4 straipsnio 2 dalyje nustatytą lygį, laikantis minėto reglamento 5 straipsnio 2 dalies.

(4) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka iš vaisių ir daržovių pagamintų produktų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

2007/2008 prekybos metams pagal Reglamento (EB) Nr. 2201/96 2 straipsnį pagalbos už kriaušes suma yra:

— 161,70 eurų už toną Čekijos Respublikoje,

— 51,05 eurų už toną Graikijoje,

— 161,70 eurų už toną Ispanijoje,

— 161,70 eurų už toną Prancūzijoje,

— 154,00 eurų už toną Italijoje,

— 161,70 eurų už toną Vengrijoje,

— 9,46 eurų už toną Nyderlanduose,

— 161,70 eurų už toną Austrijoje,

— 161,70 eurų už toną Portugalijoje.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2007 m. birželio 21 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

---

[1] OL L 297, 1996 11 21, p. 29. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 386/2004 (OL L 64, 2004 3 2, p. 25).

[2] OL L 218, 2003 8 30, p. 14. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1663/2005 (OL L 267, 2005 10 12, p. 22).

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 706/2007

2007 m. birželio 21 d.

nustatantis pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/40/EB transporto priemonių EB tipo patvirtinimo administracines nuostatas ir suderintą tam tikrų oro kondicionavimo sistemų nuotėkio kiekio matavimo bandymą

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/40/EB dėl dujų, išmetamų iš motorinių transporto priemonių oro kondicionavimo sistemų, ir iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 70/156/EEB [1], ypač į jos 7 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

(1) Direktyva 2006/40/EB – tai viena iš EB tipo patvirtinimo procedūros, nustatytos Tarybos direktyvoje 70/156/EEB [2], atskirųjų direktyvų.

(2) Direktyva 2006/40/EB reikalaujama, kad būtų suteiktas transporto priemonių su oro kondicionavimo sistemomis, kuriose pagal paskirtį turi būti fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kurių sukeliamo globalinio šiltėjimo potencialas yra didesnis negu 150, tipo patvirtinimas atsižvelgiant į dujas, išmetamas iš oro kondicionavimo sistemų. Joje taip pat nustatytos iš tokių sistemų nutekančių dujų kiekio ribinės vertės. Todėl būtina nustatyti suderintą bandymą tokių dujų nuotėkio kiekiui išmatuoti ir priimti Direktyvos 2006/40/EB įgyvendinimui reikalingas nuostatas.

(3) Direktyva 2006/40/EB draudžiama nuo tam tikros datos teikti į rinką naujas transporto priemones su oro kondicionavimo sistemomis, kuriose pagal paskirtį turi būti fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kurių sukeliamo globalinio šiltėjimo potencialas didesnis negu 150. Šiuo metu nustatytos tik vienos fluorintos dujos (HFC-134a), kurių sukeliamo globalinio šiltėjimo potencialas didesnis negu 150 ir kurios naudojamos kaip šaltnešis kilnojamosiose oro kondicionavimo sistemose. Todėl reikia nustatyti šių dujų nuotėkio nustatymo bandymą.

(4) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Derinimo su technikos pažanga komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiame reglamente nustatomos tam tikros Direktyvos 2006/40/EB 4 ir 5 straipsnių įgyvendinimo priemonės.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente naudojamos tokios apibrėžtys:

1) transporto priemonės tipas atsižvelgiant į dujas, išmetamas iš oro kondicionavimo sistemų – tai grupė transporto priemonių, kurios nesiskiria pagal naudojamą šaltnešį arba kitas pagrindines oro kondicionavimo sistemos charakteristikas, arba garinimo sistemą, turinčią vieną ar du garintuvus;

2) oro kondicionavimo sistemos tipas – tai grupė oro kondicionavimo sistemų, kurios nesiskiria pagal gamintojo prekės pavadinimą ar prekės ženklą arba pagal joms priklausančias nesandarias sudėtines dalis;

3) nesandari sudėtinė dalis – tai viena iš toliau išvardytų oro kondicionavimo sistemos dalių arba tokių dalių sąrankos:

   a) žarna, įskaitant užspaudimo įtaisą;

   b) atskiros jungtys, kištukinės arba lizdinės;

   c) vožtuvai, jungikliai ir jutikliai;

   d) šiluminio plėtimosi vožtuvai su jungtimis;

   e) garintuvas su išorinėmis jungtimis;

   f) kompresorius su jungtimis;

   g) kondensatorius su eksploatacijai paruoštu integruotu džiovintuvu;

   h) imtuvas/džiovintuvas su jungtimis;

   i) akumuliatorius su jungtimis;

[1] OL L 161, 2006 6 14, p. 12.
[2] OL L 42, 1970 2 23, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/96/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 81).

4) nesandarios sudėtinės dalies tipas – tai grupė nesandarių sudėtinių dalių, kurios nesiskiria pagal gamintojo prekės pavadinimą ar prekės ženklą arba pagal pagrindinę funkciją.

Iš skirtingų medžiagų pagamintos nesandarios sudėtinės dalys arba skirtingų nesandarių sudėtinių dalių deriniai laikomi priklausančiais to paties tipo nesandarioms sudėtinėms dalims, kaip apibrėžta pirmos pastraipos 4 punkte, jeigu dėl jų nepadidėja nuotėkio kiekis.

3 straipsnis

Sudėtinės dalies EB tipo patvirtinimas

Valstybės narės negali, remdamosi su iš oro kondicionavimo sistemų išmetamomis dujomis susijusiomis priežastimis, atsisakyti suteikti sudėtinės dalies EB tipo patvirtinimo nesandarių sudėtinių dalių tipui arba oro kondicionavimo sistemų tipui, jeigu jos atitinka šio reglamento nuostatas.

4 straipsnis

Sudėtinės dalies EB tipo patvirtinimo administracinės nuostatos

1. Gamintojas arba jo atstovas pateikia tipo patvirtinimo institucijai paraišką dėl sudėtinės dalies EB tipo patvirtinimo suteikimo nesandarių sudėtinių dalių arba oro kondicionavimo sistemų tipui.

Paraiškos rengiamos pagal I priedo 1 dalyje pateiktą informacinio dokumento pavyzdį.

2. Gamintojas arba jo atstovas pateikia už tipo patvirtinimo bandymų atlikimą atsakingai techninei tarnybai nesandarią sudėtinę dalį arba oro kondicionavimo sistemą, kad ji būtų patvirtinta.

Tam tikslui pateikiamas bandinys, iš kurio nuteka didžiausias dujų kiekis (toliau – nepatikimiausias bandinys).

3. Jeigu įvykdomi atitinkami reikalavimai, suteikiamas sudėtinės dalies EB tipo patvirtinimas ir paskiriamas sudėtinės dalies tipo patvirtinimo numeris pagal Direktyvos 70/156/EEB VII priede nustatytą numeravimo sistemą.

Valstybės narės negali priskirti to paties numerio kitam nesandarių sudėtinių dalių arba oro kondicionavimo sistemų tipui.

4. Taikant 3 dalį, tipo patvirtinimo institucija suteikia sudėtinės dalies EB tipo patvirtinimo sertifikatą, nustatytą pagal I priedo 2 dalyje nustatytą pavyzdį.

5 straipsnis

Sudėtinės dalies EB tipo patvirtinimo ženklas

Visos nesandarios sudėtinės dalys arba oro kondicionavimo sistemos, atitinkančios tipą, kuriam remiantis šiuo reglamentu buvo suteiktas sudėtinės dalies EB tipo patvirtinimas, žymimos sudėtinės dalies EB tipo patvirtinimo ženklu, kaip nustatyta šio reglamento I priedo 3 dalyje.

6 straipsnis

Transporto priemonės EB tipo patvirtinimo administracinės nuostatos dėl dujų, išmetamų iš oro kondicionavimo sistemų

1. Gamintojas arba jo atstovas pateikia tipo patvirtinimo institucijai paraišką dėl transporto priemonės EB tipo patvirtinimo suteikimo atsižvelgiant į dujas, išmetamas iš oro kondicionavimo sistemos.

Paraiškos sudaromos pagal I priedo 4 dalyje nustatytą informacinio dokumento pavyzdį.

2. Gamintojas arba jo atstovas kartu su paraiška pateikia pačią nepatikimiausią sukomplektuotą transporto priemonę, kuriai turi būti suteiktas tipo patvirtinimas, jeigu bus atliekamas visos transporto priemonės bandymas, arba atitinkamų nesandarių sudėtinių dalių ar oro kondicionavimo sistemos tipo patvirtinimo sertifikatus, jeigu bus atliekami sudėtinių dalių bandymai.

3. Jeigu įvykdomi atitinkami reikalavimai, suteikiamas EB tipo patvirtinimas ir paskiriamas tipo patvirtinimo numeris pagal Direktyvos 70/156/EEB VII priede nustatytą numeravimo sistemą.

Valstybės narės negali priskirti to paties numerio kitam transporto priemonių tipui.

4. Taikant 3 dalį, tipo patvirtinimo institucija suteikia EB tipo patvirtinimo sertifikatą, nustatytą pagal I priedo 5 dalyje nustatytą pavyzdį.

7 straipsnis

Suderintas nuotėkio aptikimo bandymas

Šio reglamento II priede nustatomas suderintas nuotėkio aptikimo bandymas, atliekamas siekiant ištirti, ar nebuvo viršytas didžiausias leistinas nuotėkio kiekis, nurodytas Direktyvos 2006/40/EB 5 straipsnio 2 ir 3 dalyse.

8 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas taikomas nuo 2008 m. sausio 5 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2007 m. birželio 21 d.

Komisijos vardu

Günter VERHEUGEN

Pirmininko pavaduotojas

Priedų sąrašas

I priedas **Administraciniai dokumentai dėl EB tipo patvirtinimo**

1 dalis. Sudėtinės dalies EB tipo patvirtinimo informacinis dokumentas

2 dalis. EB tipo patvirtinimo sertifikatas (sudėtinė dalis)

3 dalis. Sudėtinės dalies EB tipo patvirtinimo ženklas

4 dalis. Transporto priemonės EB tipo patvirtinimo informacinis dokumentas

5 dalis. EB tipo patvirtinimo sertifikatas (transporto priemonė)

II priedas **Techninės nuostatos dėl oro kondicionavimo sistemų nuotėkio nustatymo**

Priedėlis. **Nuotėkio bandymo įrangos kalibravimas**

I PRIEDAS

ADMINISTRACINIAI DOKUMENTAI DĖL EB TIPO PATVIRTINIMO

1 DALIS

PAVYZDYS

Informacinis dokumentas Nr. … dėl sudėtinės dalies EB tipo patvirtinimo, skirto oro kondicionavimo sistemai arba jos sudėtinei daliai

Toliau nurodyta informacija (jei taikoma) turi būti pateikta trimis egzemplioriais ir turėti turinį. Brėžiniai turi būti nubraižyti atitinkamu masteliu, būti pakankamai smulkūs ir pateikti A4 formato lapuose arba iki A4 formato sulankstytuose kitų formatų lapuose. Jeigu pateikiama nuotraukų, jos turi būti pakankamai detalios.

Jei sudėtinės dalys yra su elektroniniais valdymo įrenginiais, būtina pateikti informaciją apie jų naudojimą.

0. BENDROJI INFORMACIJA

0.1. Markė (oficialus gamintojo pavadinimas): .....

0.2. Tipas: .....

0.2.1. Komercinis (-iai) pavadinimas (-ai) (jeigu taikoma): .....

0.2.2. Sudėtinės dalies medžiaga: .....

0.2.3. Sudėtinės dalies brėžinys arba schema: .....

0.2.4. Sudėtinės dalies nuorodos arba detalės numeris: .....

0.5. Gamintojo pavadinimas ir adresas: .....

0.7. Ženklinimo EB tipo patvirtinimo ženklu vieta ir būdas: .....

0.8. Surinkimo gamyklos (-ų) adresas (-ai): .....

9. KĖBULAS

9.10.8. Nesandarios sudėtinės dalies / oro kondicionavimo sistemos nuotėkis g per metus (jeigu bandymus atlieka gamintojas) ([1]):

([1]) Nereikalingą išbraukti. Pildyti, jeigu sudėtinė dalis arba sistema skirtos naudoti fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas, kurių sukeliamo globalinio šiltėjimo potencialas didesnis negu 150.

2 DALIS

PAVYZDYS

EB TIPO PATVIRTINIMO SERTIFIKATAS

(didžiausias formatas: A4 (210 × 297 mm))

ADMINISTRACIJOS ANTSPAUDAS

Informacija apie transporto priemonės tipo / sudėtinės dalies / atskirojo techninio mazgo [1]

— tipo patvirtinimą

— tipo patvirtinimo galiojimo pratęsimą [1]

— atsisakymą išduoti tipo patvirtinimą [1]

— tipo patvirtinimo panaikinimą [1]

laikantis Direktyvos 2006/40/EB, kuri įgyvendinama Reglamentu (EB) Nr. 706/2007

Tipo patvirtinimo numeris: .....

Galiojimo pratęsimo priežastis: .....

I SKIRSNIS

0.1. Markė (oficialus gamintojo pavadinimas): .....

0.2. Tipas: .....

0.2.1. Komercinis (-iai) pavadinimas (-ai) (jeigu taikoma): .....

0.3. Tipo (jei nurodytas ant transporto priemonės / sudėtinės dalies / atskirojo techninio mazgo [1]) identifikavimo būdas: .....

0.5. Gamintojo pavadinimas ir adresas: .....

0.7. EB tipo patvirtinimo ženklo vieta ant sudėtinių dalių ir atskirųjų techninių mazgų ir tvirtinimo metodas: .....

0.8. Surinkimo gamyklos (-ų) adresas (-ai): .....

II SKIRSNIS

1. Papildoma informacija (jei taikoma): (žr. papildymą)

2. Techninė tarnyba, atsakinga už bandymų atlikimą: .....

3. Bandymo ataskaitos data: .....

4. Bandymo ataskaitos numeris: .....

5. Pastabos (jei jų yra): (žr. papildymą)

6. Vieta: .....

7. Data: .....

8. Parašas: .....

9. Pridedama patvirtinančiajai institucijai pateikto informacijos rinkinio, kurį galima gauti pareiškus pageidavimą, rodyklė.

Papildymas

prie EB tipo patvirtinimo sertifikato Nr. …

dėl oro kondicionavimo sistemos arba nesandarios sudėtinės dalies tipo patvirtinimo pagal Direktyvą 2006/40/EB

1. Papildoma informacija

1.1. Trumpas sistemos arba nesandarios sudėtinės dalies aprašymas: .....

1.2. Nuotėkis g per metus [2]: .....

1.3. Pastabos (pvz., galioja ir toms transporto priemonėms, kurių vairas yra kairėje, ir toms, kurių – dešinėje): .....

[1] Nereikalingą išbraukti.

[2] Pildyti, jeigu sistema skirta naudoti fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas, kurių sukeliamo globalinio šiltėjimo potencialas didesnis negu 150.

3 DALIS

SUDĖTINĖS DALIES EB TIPO PATVIRTINIMO ŽENKLAS

1. BENDROJI INFORMACIJA

1.1. Sudėtinės dalies EB tipo patvirtinimo ženklą sudaro:

1.1.1. Stačiakampis, kuriame įrašyta mažoji raidė „e“ ir sudėtinės dalies EB tipo patvirtinimą suteikusios valstybės narės skiriamasis numeris arba raidės:

1 – Vokietija,

2 – Prancūzija,

3 – Italija,

4 – Nyderlandai,

5 – Švedija,

6 – Belgija,

7 – Vengrija,

8 – Čekijos Respublika,

9 – Ispanija,

11 – Jungtinė Karalystė,

12 – Austrija,

13 – Liuksemburgas,

17 – Suomija,

18 – Danija,

19 – Rumunija,

20 – Lenkija,

21 – Portugalija,

23 – Graikija,

24 – Airija,

26 – Slovėnija,

27 – Slovakija,

29 – Estija,

32 – Latvija,

34 – Bulgarija,

36 – Lietuva,

49 – Kipras,

50 – Malta.

1.1.2. Greta stačiakampio užrašytas „pagrindinis patvirtinimo numeris“, sudarantis Direktyvos 70/156/EEB VII priede nurodyto tipo patvirtinimo numerio ketvirtąjį segmentą, ir prieš jį nurodyti du skaitmenys, reiškiantys eilės numerį, priskirtą Direktyvos 2006/40/EB arba šio reglamento naujausiam esminiam techniniam pakeitimui, galiojančiam sudėtinės dalies EB tipo patvirtinimo suteikimo dieną. Šio reglamento eilės numeris yra 00.

1.2. Sudėtinės dalies EB tipo patvirtinimo ženklas turi būti aiškiai įskaitomas ir neištrinamas.

2. SUDĖTINĖS DALIES EB TIPO PATVIRTINIMO ŽENKLO PAVYZDYS

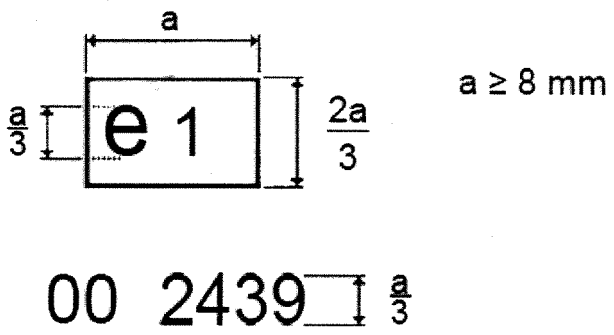

a ≥ 8 mm arba ne mažiau kaip 2,5 mm, jeigu 8 mm dydis nėra tinkamas.

Pirmiau pateiktas sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklas rodo, kad konkreti detalė buvo patvirtinta Vokietijoje (e1) ir jai suteiktas patvirtinimo numeris 2439. Pirmi du skaitmenys (00) nurodo, kad ši detalė buvo patvirtinta pagal šį reglamentą.

4 DALIS

PAVYZDYS

Informacinis dokumentas Nr. … dėl transporto priemonės EB tipo patvirtinimo atsižvelgiant į dujas, išmetamas iš oro kondicionavimo sistemos

Toliau nurodyta informacija (jei taikoma) turi būti pateikta trimis egzemplioriais ir turėti turinį. Brėžiniai turi būti nubraižyti atitinkamu masteliu, būti pakankamai smulkūs ir pateikti A4 formato lapuose arba iki A4 formato sulankstytuose kitų formatų lapuose. Jeigu pateikiama nuotraukų, jos turi būti pakankamai detalios.

Jei sudėtinės dalys yra su elektroniniais valdymo įrenginiais, būtina pateikti informaciją apie jų veikimą.

0. BENDROJI INFORMACIJA

0.1. Markė (oficialus gamintojo pavadinimas): .....

0.2. Tipas: .....

0.2.1. Komercinis (-iai) pavadinimas (-ai) (jeigu taikoma): .....

0.3. Tipo (jei nurodytas ant transporto priemonės / sudėtinės dalies / atskirojo techninio mazgo ([1])) identifikavimo būdas .....

0.3.1. Tokio žymens vieta: .....

0.4. Transporto priemonės kategorija: .....

0.5. Gamintojo pavadinimas ir adresas: .....

0.7. EB tipo patvirtinimo ženklo vieta ant sudėtinių dalių ir atskirųjų techninių mazgų ir tvirtinimo metodas:

0.8. Surinkimo gamyklos (-ų) adresas (-ai): .....

9. KĖBULAS

9.10.8. Oro kondicionavimo sistemoje pagal paskirtį turi būti fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kurių sukeliamo globalinio šiltėjimo potencialas didesnis negu 150: TAIP/NE ([1])

Dujos, naudojamos kaip šaltnešis: .....

Jeigu TAIP, užpildyti tolesnes skiltis

9.10.8.1. Oro kondicionavimo sistemos brėžinys ir trumpas aprašymas, įskaitant nuorodos arba detalės numerį ir nesandarių sudėtinių dalių medžiagą: .....

9.10.8.2. Oro kondicionavimo sistemos nuotėkis g per metus: .....

9.10.8.2.1. Atliekant su nuotėkiu susijusių sudėtinių dalių bandymą: su nuotėkiu susijusių sudėtinių dalių sąrašas, įskaitant atitinkamą nuorodos ir detalės numerį bei medžiagą, nurodant jų metinius nuotėkius ir informaciją apie bandymą (pvz., bandymo ataskaitos Nr., patvirtinimo Nr. ir pan.): .....

9.10.8.2.2. Atliekant sistemos bandymus: sistemos sudėtinių dalių nuorodos ir detalės numeris, medžiaga ir informacija apie bandymus (pvz., bandymo ataskaitos Nr., patvirtinimo Nr. ir pan.): .....

([1]) Nereikalingą išbraukti.

5 DALIS

PAVYZDYS

EB TIPO PATVIRTINIMO SERTIFIKATAS

(didžiausias formatas: A4 (210 × 297 mm))

ADMINISTRACIJOS ANTSPAUDAS

Informacija apie transporto priemonės tipo / sudėtinės dalies / atskirojo techninio mazgo [1]

— tipo patvirtinimą

— tipo patvirtinimo galiojimo pratęsimą [4]

— atsisakymą išduoti tipo patvirtinimą [1]

— tipo patvirtinimo panaikinimą [1]

laikantis Direktyvos 2006/40/EB, kuri įgyvendinama reglamentu (EB) Nr. 706/2007

Tipo patvirtinimo numeris: .....

Galiojimo pratęsimo priežastis: .....

I SKIRSNIS

0.1. Markė (oficialus gamintojo pavadinimas): .....

0.2. Tipas: .....

0.2.1. Komercinis (-iai) pavadinimas (-ai) (jeigu taikoma): .....

0.3. Tipo (jei nurodytas ant transporto priemonės / sudėtinės dalies / atskirojo techninio mazgo [1]) identifikavimo būdas: .....

0.3.1. Tokio žymens vieta: .....

0.4. Transporto priemonės kategorija: .....

0.5. Gamintojo pavadinimas ir adresas: .....

0.7. EB tipo patvirtinimo ženklo vieta ant sudėtinių dalių ir atskirųjų techninių mazgų ir tvirtinimo metodas: .....

0.8. Surinkimo gamyklos (-ų) adresas (-ai): .....

II SKIRSNIS

1. Papildoma informacija (jei taikoma): (žr. papildymą)

2. Techninė tarnyba, atsakinga už bandymų atlikimą: .....

3. Bandymo ataskaitos data .....

4. Bandymo ataskaitos numeris: .....

5. Pastabos (jei jų yra): (žr. papildymą)

6. Vieta: .....

7. Data: .....

8. Parašas: .....

9. Pridedama patvirtinančiajai institucijai pateikto informacijos rinkinio, kurį galima gauti pareiškus pageidavimą, rodyklė.

Papildymas

prie EB tipo patvirtinimo sertifikato Nr. …

dėl transporto priemonės tipo patvirtinimo pagal Direktyvą 2006/40/EB

1. Papildoma informacija

1.1. Trumpas transporto priemonės tipo oro kondicionavimo sistemos aprašymas: .....

1.2. Oro kondicionavimo sistema naudoja fluorintas šiltnamio efektą sukeliančias dujas, kurių sukeliamo globalinio šiltėjimo potencialas didesnis negu 150: TAIP/NE

Dujos, naudojamos kaip šaltnešis:

Jeigu TAIP, užpildyti tolesnes skiltis

1.3. Bendras nuotėkis g per metus: .....

1.4. Pastabos (pvz., galioja ir toms transporto priemonėms, kurių vairas yra kairėje, ir toms, kurių – dešinėje): .....

---

[1] Nereikalingą išbraukti.

II PRIEDAS

TECHNINĖS NUOSTATOS DĖL ORO KONDICIONAVIMO SISTEMŲ NUOTĖKIO NUSTATYMO

1. ĮVADAS

Šis priedas taikomas transporto priemonėms su oro kondicionavimo sistemomis, kuriose pagal paskirtį turi būti fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kurių sukeliamo globalinio šiltėjimo potencialas yra didesnis negu 150, siekiant įvertinti į atmosferą išmetamo šaltnešio kiekį. Šiame priede išdėstytos tokios temos:

1. Įrangos reikalavimai

2. Bandymų sąlygos

3. Bandymų procedūrų ir duomenų reikalavimai

2. BANDYMO APRAŠYMAS

2.1. Oro kondicionavimo sistemos nuotėkio bandymas skirtas nustatyti iš transporto priemonių, kuriose įrengtos oro kondicionavimo sistemos, į atmosferą įprastinės eksploatacijos sąlygomis nutekančių hidrofluorangliavandenilių (HFC-134a) kiekį.

2.2. Galima atlikti visos transporto priemonės, oro kondicionavimo sistemos arba atskirų nesandarių sudėtinių dalių bandymą.

2.3. Nesandarių sudėtinių dalių bandymą reikia atlikti papildomai nenaudojant alyvos. Alyvos likučių po gamybos proceso nebūtina pašalinti. Kompresoriuose naudojamas standartinis alyvos kiekis.

2.4. Atskirų sudėtinių dalių galinės dalys turi būti metaliniame vamzdyje. Vamzdžio galai turi būti tvirtai užsandarintos suvirinant arba atliekant kietąjį litavimą. Jeigu būtina, viena iš sudėtinių dalių galinių dalių gali būti prijungta prie tinkamo tūrio metalinės talpyklos, kurioje yra dvifazis šaltnešis.

2.5. HFC-134a talpykla ir nesandari sudėtinė dalis turi būti užpildyta dvifaziu (skysčio ir garų fazės) šaltnešiu HFC-134a, kad kaitinant būtų išlaikytas pastovus slėgis reikiamoje temperatūroje. Atliekant nesandarios sudėtinės dalies kondicionavimą prieš bandymą arba atliekant bandymą, ji įtaisoma užsandarintoje kameroje. Sudėtinės dalies temperatūra išlaikoma tokia, kokia yra reikalinga prieš bandymą atliekamam kondicionavimui arba bandymui, kad sudėtinės dalies viduje būtų tik HFC-134a garų fazė. Sukomplektuotose oro kondicionavimo sistemose turi būti naudojamas nominalus faktinis kiekis. Turi būti naudojama gamintojo rekomenduojamos koncentracijos ir rūšies alyva.

2.6. Atliekami visų oro kondicionavimo sistemos nesandarių sudėtinių dalių bandymai, išskyrus sudėtines dalis, kurios laikomos sandariomis.

2.6.1. Šios sudėtinės dalys laikomos sandariomis:

— bejungtis garintuvas,

— bejungčiai metaliniai vamzdžiai,

— bejungtis kondensatorius be eksploatacijai paruošto integruoto džiovintuvo,

— bejungtis imtuvas / džiovintuvas,

— bejungtis akumuliatorius.

2.7. Bandymui bus pasirinkta pati nepatikimiausia nesandari sudėtinė dalis arba oro kondicionavimo sistema.

2.8. Nesandarių sudėtinių dalių šaltnešio nuotėkio masė susumuojama siekiant nustatyti bendrą bandymo rezultatą.

3. BANDYMO ĮRANGA

Bandymas atliekamas užsandarintoje kameroje su įranga siekiant užtikrinti, kad dujų koncentracija būtų vienoda ir kad dujų tyrimo metodas būtų vienodai taikomas.

Visa per bandymą naudojama įranga kalibruojama pagal etaloninę įrangą.

3.1. **Matavimo kamera**

3.1.1. Per visą prieš bandymą atliekamo kondicionavimo etapą temperatūros reguliavimo sistema turi būti pajėgi kontroliuoti vidinio oro temperatūrą ± 3 K tikslumu.

3.1.2. Per matavimo etapą nuotėkio matavimo kamera turi būti užsandarinta dujoms nelaidi matavimo kamera, į kurią atliekant bandymą būtų galima patalpinti sistemą ir sudėtinę dalį. Užsandarinta kamera turi būti nelaidi dujoms remiantis priedėliu. Vidinis kameros paviršius turi būti nepralaidus ir nereaguoti su oro kondicionavimo sistemos šaltnešiu. Atliekant bandymą temperatūros reguliavimo sistema turi būti pajėgi kontroliuoti kameros vidaus temperatūrą, kad per visą bandymą vidutinis temperatūros nuokrypis būtų ± 1 K.

3.1.3. Matavimo kamera turi būti sukonstruota iš standžių plokščių, išlaikančių vienodą kameros tūrį.

3.1.4. Matavimo kamera turi būti tinkamo dydžio, kad joje tilptų sudėtinės dalys arba sistemos ir būtų atliekami jų bandymai reikiamu tikslumu.

3.1.5. Vienoda dujų koncentracija ir temperatūra matavimo kameros viduje užtikrinama naudojant bent vieną recirkuliacijos ventiliatorių arba taikant alternatyvų metodą, jeigu galima įrodyti, kad jis leidžia užtikrinti vienodą dujų temperatūrą ir koncentraciją.

3.2. **Matavimo įranga**

3.2.1. Nutekėjusių HFC-134a kiekis matuojamas naudojant dujų chromatografiją, infraraudoną spektrofotometriją, masės spektrometriją, infraraudoną fotoakustinę spektroskopiją (žr. priedėlį).

3.2.2. Jeigu taikomas pirmiau nepaminėtas metodas, reikia įrodyti jo lygiavertiškumą, o įranga turi būti kalibruojama atliekant procedūrą, kuri yra panaši į priedėlyje išdėstytą procedūrą.

3.2.3. Visai oro kondicionavimo sistemai nustatytas siektinas matavimo įrangos tikslumas yra ± 2 g per metus.

3.2.4. Atliekant sudėtinių dalių bandymą naudojama dujų tyrimo įranga kartu su bet kuria kita įranga, užtikrinančia 0,2 g per metus tikslumą.

3.2.5. Tų sudėtinių dalių, kurių bandymus atliekant sunku pasiekti pirmiau minėtą tikslumą, bandinių skaičių per kiekvieną bandymą galima padidinti.

3.2.6. Analizatoriaus rodmenų pakartojamumas, išreikštas kaip vienas standartinis leistinasis nuokrypis, turi būti ne mažesnis kaip 1 % visos skalės nuokrypio ties nuliu ir ties 80 % ± 20 % visos skalės, kai taikomi visi veikimo intervalai.

3.2.7. Prieš atliekant bet kokį bandymą dujų analizatoriaus nulio rodytuvas ir matavimo aprėptis turi būti sukalibruoti vadovaujantis gamintojo nurodymais.

3.2.8. Analizatoriaus veikimo intervalas turi būti parinktas taip, kad būtų užtikrintas mažiausias matavimų, kalibravimo ir nuotėkio nustatymo metodikos nuokrypis.

3.3. **Dujų analizatoriaus duomenų registravimo sistema**

3.3.1. Dujų analizatoriuje turi būti įmontuotas įtaisas ne rečiau nei kartą per 60 minučių elektriniam išėjimo signalui registruoti juostiniu savirašiu arba kita duomenų apdorojimo sistema. Registravimo sistemai turi būti būdingos tokios veikimo charakteristikos, kad jos būtų bent lygiavertės registruojamam signalui, ir taikant tą sistemą turi būti užtikrintas nuolatinis duomenų registravimas. Duomenyse turi būti aiškiai nurodyta bandymo pradžia ir pabaiga (įskaitant ėminių ėmimo pradžią ir pabaigą bei nuo kiekvieno bandymo pradžios ir pabaigos praėjusį laiką).

3.4. **Papildoma įranga**

3.4.1. *Temperatūros registravimas*

3.4.1.1. Temperatūra matavimo kameroje temperatūros jutikliais, prijungtais taip, kad rodytų vidutinę vertę, registruojama vienoje arba dviejose vietose. Matavimo vietos turi rodyti matavimo kamerai būdingą vidaus temperatūrą.

3.4.1.2. HFC-134a nuotėkio matavimo laikotarpiu temperatūra turi būti registruojama arba įvedama į duomenų apdorojimo sistemą bent kartą per minutę.

3.4.1.3. Temperatūros registravimo sistemos tikslumas turi būti ± 1,0 K.

3.4.2. *Slėgio matavimo įtaisas*

3.4.2.1. Slėgį registruojančios sistemos tikslumas P_{shed} atžvilgiu turi būti ± 2 hPa, ir slėgį turi būti įmanoma išmatuoti ± 0,2 hPa tikslumu.

3.4.3. *Ventiliatoriai*

3.4.3.1. Naudojant vieną arba daugiau ventiliatorių, pūstuvų arba taikant kitą atitinkamą metodą, pvz., N_2 srautą, turi būti įmanoma sumažinti HFC-134a koncentraciją matavimo kameroje iki aplinkos lygio.

3.4.3.2. Naudojant ventiliatorius arba pūstuvus tiesioginė oro srovė iš jų privalo nepatekti ant nesandarios sudėtinės dalies arba sistemos, kurios bandymas bus atliekamas kameroje.

3.4.4. *Dujos*

3.4.4.1. Jeigu dujų analizatoriaus tiekėjo nurodyta, kalibravimui ir darbui turi būti naudojamos šios dujos:

— išvalytas dirbtinis oras, kuriame deguonis sudaro nuo 18 % iki 21 % tūrio,

— HFC-134a, mažiausiais grynumas – 99,5 %.

3.4.4.2. Turi būti naudojamos kalibravimo ir aprėpties nustatymo dujos, sudarytos iš HFC-134a ir išvalyto dirbtinio oro arba kitų tinkamų inertinių dujų mišinio. Tikrosios kalibravimo dujų koncentracijos vertės turi atitikti nustatytas vertes ± 2 % tikslumu.

4. KONDICIONAVIMAS PRIEŠ BANDYMĄ

4.1. **Bendrieji reikalavimai**

4.1.1. Prieš atliekant kondicionavimą prieš bandymą ir matuojant nuotėkį, oro kondicionavimo sistema ištuštinama ir pripildoma nurodytu nominaliu HFC-134a kiekiu.

4.1.2. Siekiant sudaryti įsotinimą užtikrinančias sąlygas per visą bandymą, įskaitant prieš bandymą atliekamo kondicionavimo etapą, kiekviena nesandari sudėtinė dalis, su papildoma talpykla arba be jos, turi būti ištuštinta ir pripildyta pakankamu HFC-134a kiekiu, neviršijančiu 0,65 g/cm^3 bendro nesandarios sudėtinės dalies arba talpyklos vidaus tūrio.

4.2. **Prieš bandymą atliekamo kondicionavimo sąlygos**

4.2.1. Pareiškėjas, pageidaujantis, kad jam būtų suteiktas patvirtinimas, gali pasirinkti atlikti kondicionavimą prieš bandymą per vieną etapą 40 °C temperatūroje arba per du etapus, kurių bendra trukmė būtų trumpesnė. Dviejų etapų metodą sudaro du nuoseklūs etapai – pirmasis vyksta 50 °C temperatūroje, antrasis prasideda iškart po jo ir vyksta 40 °C temperatūroje. Prieš bandymą atliekamo kondicionavimo trukmė nurodoma toliau.

	1 būdas	2 būdas	
Sistemos detalė	40 °C Laikas [h]	1 etapas – 50 °C Laikas [h]	2 etapas – 40 °C Laikas [h]
Sukomplektuota sistema	480	240	24
Kompresorius	144	72	24
Žarnų sąrankos	480	240	24
Visos kitos nesandarios detalės	96	48	24

Kondicionavimas prieš bandymą gali būti atliekamas trumpiau, jeigu galima įrodyti, kad protėkio atžvilgiu buvo pasiekta stabili būsena (pastovus nuotėkio spartos lygis).

4.2.2. Prieš bandymą atlikus kondicionavimą nesandarios sudėtinės dalys arba sistema per 4 valandas turi būti patalpintos į matavimo kamerą nuotėkio bandymui.

4.3. **Kompresorius**

4.3.1. Jeigu būtina dėl tepimo ir dėl sandariklių išbandymo, kompresorius gali būti įjungiamas mažiausiai 1 minutei tarp prieš bandymą atliekamo kondicionavimo etapo ir bandymo laikotarpio ne mažesniu kaip 200 sūkių per min greičiu.

4.3.2. HFC-134a kiekis nesandarioje sudėtinėje dalyje arba oro kondicionavimo sistemoje turi išlikti nepakitęs laikotarpiu tarp atliekamo kondicionavimo prieš bandymą ir matavimų tam, kad neišnyktų prieš bandymą atliekamo kondicionavimo poveikis. Tai reiškia, kad atliekant kondicionavimą prieš bandymą ir matavimus turi būti išlaikoma ta pati konfigūracija neišrenkant ir pakartotinai nesurenkant detalių.

5. BANDYMO SEKA

5.1. **Bendrieji reikalavimai**

Paveiksle pateiktoje bandymo sekoje nurodyti etapai, kurių reikia laikytis atliekant bandymą.

5.2. **Nuotėkio bandymas**

5.2.1. Bandymas atliekamas statinės ir stabilios būsenos sąlygomis 313 K (40 °C) temperatūroje. HFC-134a koncentracijos pokyčio per bandymą vertės naudojamos metinio nuotėkio spartai apskaičiuoti.

5.2.2. Matavimo kamera turi būti keletą minučių prapučiama oro, kol susidarys stabili aplinka.

5.2.3. Prieš atliekant bandymą matavimo kameroje išmatuojamas aplinkos fonas, dujų analizatoriui nustatomas nulis ir matavimo aprėptis.

5.2.4. Jeigu sukonfigūruotas bandinys perkeliamas iš prieš bandymą atliekamam kondicionavimui skirtos kameros į kitą matavimo kamerą, uždarius ir užsandarinus matavimo kamerą bei nustačius bandymo temperatūrą iki matavimo laikotarpio pradžios turi praeiti ne mažiau kaip keturios valandos.

5.2.5. Tada į matavimo kamerą patalpinama nesandari sudėtinė dalis arba sistema.

5.2.6. Matavimo kamera uždaroma ir užsandarinama, kad būtų nepralaidi dujoms. Bandymo kamerą reikia pilnai pripildyti atmosferos slėgio etaloninių dujų (pvz., švaraus oro).

Paveikslas

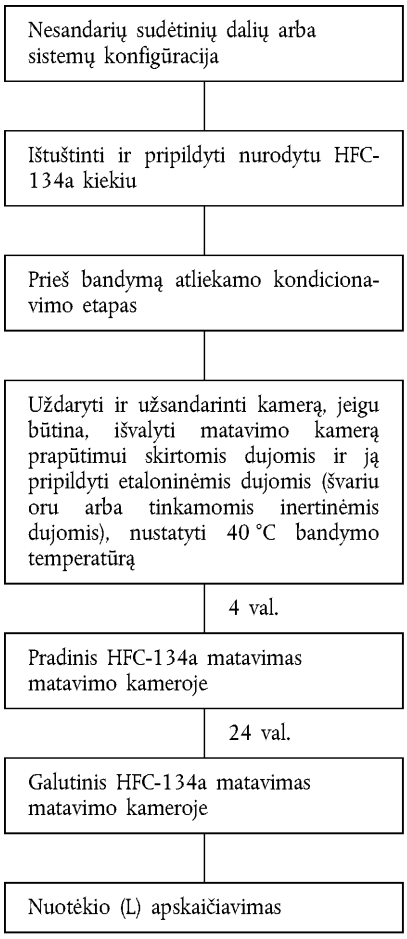

5.2.7. Bandymo laikotarpis prasideda, kai matavimo kamera užsandarinama, o temperatūra matavimo kameros viduje pasiekia 313 K (40 °C). Tokio dydžio temperatūra palaikoma iki bandymo laikotarpio pabaigos. HFC-134a koncentracija, temperatūra ir barometrinis slėgis matuojami siekiant gauti pradinius $C_{HFC\text{-}134ai}$, P_{shed} ir T_{shed} rodmenis bandymo laikotarpiu, bet ne anksčiau kaip po 4 valandų uždarius matavimo kamerą ir nustačius bandymo temperatūrą, kaip nurodyta 5.2.4 punkte. Šie rodmenys naudojami apskaičiuojant nuotėkį remiantis 5.3 punktu.

5.2.8. Nominalaus matavimo laikotarpio trukmė – 24 valandos. Leidžiamas ir trumpesnis laikotarpis, jeigu pateikiama įrodymų dėl pakankamo tikslumo.

5.2.9. Dujų analizatoriui nustatomas nulis ir matavimo aprėptis, kai tik baigiasi bandymo laikotarpis.

5.2.10. Bandymo laikotarpio pabaigoje matavimo kameroje turi būti išmatuojama HFC-134a koncentracija, temperatūra ir barometrinis slėgis. Tai yra galutiniai $C_{HFC\text{-}134af}$, P_{shed} ir T_{shed} rodmenys nuotėkiui apskaičiuoti remiantis 5.3 punktu.

5.3. **Apskaičiavimas**

5.3.1. 5.2 punkte išdėstytas bandymas leidžia apskaičiuoti nutekantį HFC-134a kiekį. Nuotėkis apskaičiuojamas naudojant pradines ir galutines HFC-134a koncentracijos, temperatūros bei slėgio vertes kameroje ir matavimo kameros grynąjį tūrį.

Bendra HFC-134a nuotėkio masė apskaičiuojama pagal šią formulę:

$$\dot{m}_{HFC\text{-}134a} = M_{HFC\text{-}134a} \cdot \frac{\Delta n_{HFC\text{-}134a}}{\Delta t} = M_{HFC\text{-}134a} \cdot (V_{shed} - V_{AC}) \cdot \frac{P_{shed}}{R \cdot T_{shed}} \frac{(C_{HFC\text{-}134ae} - C_{HFC\text{-}134ai}) \cdot 10^{-6}}{(t_e - t_i)}$$

čia:

$\dot{m}_{HFC\text{-}134a}$	= HFC-134a nuotėkio sparta	[kg/s]
$n_{HFC\text{-}134a}$	= HFC-134a molių skaičius	[mol]
V_{shed}	= kameros grynasis tūris	[m^3]
V_{AC}	= bendrasis oro kondicionavimo sistemos arba sudėtinės dalies tūris	[m^3]
T_{shed}	= kameros temperatūra	[K]
P_{shed}	= kameros slėgis	[kPa]
$C_{HFC\text{-}134ae}$	= galutinė HFC-134a koncentracija	[ppm_v]
$C_{HFC\text{-}134ai}$	= pradinė HFC-134a koncentracija	[ppm_v]
t_e	= galutinis laikas	[s]
t_i	= pradinis laikas	[s]
$M_{HFC\text{-}134a}$	= HFC-134a molinė masė (= 102 kg/kmol)	[kg/kmol]
R	= dujų konstanta (= 8,314 kJ/(kmol*K))	[kJ/(kmol*K)]

Pastaba. $C_{HFC\text{-}134a}$ – tai HFC-134a molių skaičius ($n_{HFC\text{-}134a}$) moliui oro ($n_{air+HFC\text{-}134a}$)

$$C_{HFC\text{-}134a}(ppm_v) = 10^6 \cdot \frac{n_{HFC\text{-}134a}}{n_{(air+HFC\text{-}134a)}}$$

ppm_v: milijonosios dalys V/V atitinka mol/mol.

5.3.2. Masė gramais, apskaičiuota kaip laiko funkcija, keičiama į gramus per metus (g per metus).

5.4. **Bendri bandymo rezultatai**

Bendras visos oro kondicionavimo sistemos nuotėkis apskaičiuojamas susumuojant visas bandomų nesandarių sudėtinių dalių dalines vertes.

1. *Sistemos bandymas*

Oro kondicionavimo sistemos nuotėkis, L (g per metus) = CF * $\dot{m}_{HFC\text{-}134a}$ (g per metus)

2. *Sudėtinės dalies bandymas*

Oro kondicionavimo sistemos nuotėkis, L (g per metus) = CF * Σ $\dot{m}_{HFC\text{-}134a}$(g per metus),

kur CF (koreliacijos koeficientas, angl. *correlation factor*) = 0,277.

6. PATVIRTINIMAS

1. Bandoma oro kondicionavimo sistema patvirtinama, jeigu L vertė (g per metus) mažesnė už toliau lentelėje nurodytas vertes remiantis Direktyva 2006/40/EB:

L (g per metus)	Oro kondicionavimo sistemos šaltnešis
40/60 (*)	HFC-134a

(*) Jeigu įrengta dviguba garinimo sistema.

2. Nesandari sudėtinė dalis patvirtinama, jeigu jos bandymas buvo atliktas remiantis 2–5.3 punktų reikalavimais.

Priedėlis

Nuotėkio bandymo įrangos kalibravimas

1. KALIBRAVIMO DAŽNUMAS IR METODAI

1.1. Visa įranga turi būti sukalibruota prieš ją naudojant pirmą kartą, o paskui kalibruojama taip dažnai, kaip tą daryti yra būtina, ir visais atvejais 6 mėnesių laikotarpiu prieš tipo patvirtinimo bandymą. Naudotini kalibravimo metodai (dėl šio reglamento II priedo 3.2.1 punkte išvardytos įrangos) išdėstyti šiame priedėlyje.

2. MATAVIMO KAMEROS KALIBRAVIMAS

2.1. **Pirminis kameros vidaus tūrio nustatymas**

2.1.1. Prieš pirmą kartą naudojant kamerą jos vidaus tūris turi būti nustatytas toliau nurodytu būdu. Tiksliai išmatuojami matavimo kameros vidaus matmenys atsižvelgiant į visus nelygumus, pvz., tvirtinamuosius statramsčius. Matavimo kameros vidaus tūris apskaičiuojamas pagal šiuos matavimus.

2.1.2. Grynasis vidaus tūris nustatomas iš matavimo kameros vidaus tūrio atėmus bandomosios sudėtinės dalies arba sistemos tūrį.

2.1.3. Matavimo kameros nuotėkis turi būti patikrinamas kaip nurodyta 2.3 punkte. Jeigu dujų masė įleistų dujų masės neatitinka ± 2 %, reikia imtis pataisomojo pobūdžio veiksmų.

2.2. **Matavimo kameros foninių išmetamųjų dujų nustatymas**

Šiais veiksmais nustatoma, kad matavimo kameroje nėra didelį HFC-134a kiekį išskiriančių medžiagų. Patikra turi būti atlikta prieš pradedant naudoti kamerą, joje atlikus bet kokius veiksmus, galinčius turėti įtakos foninėms išmetamosioms dujoms, ir ne rečiau kaip kartą per metus.

2.2.1. Toliau minimu keturių valandų laikotarpiu turi būti palaikoma 313 K ± 1 K (40 °C ± 1 °C) matavimo kameros vidaus temperatūra.

2.2.2. Kamerą galima sandariai uždaryti ir įjungti maišomąjį ventiliatorių likus ne daugiau kaip 2 valandoms iki 4 valandų laikotarpio, per kurį bus imami foninių išmetamųjų dujų ėminiai.

2.2.3. Analizatorius (jeigu būtina) sukalibruojamas, tada jam nustatomas nulis ir matavimo aprėptis.

2.2.4. Matavimo kamera oru turi būti prapučiama tol, kol bus užregistruotas stabilus rodmuo, ir įjungiamas maišomasis ventiliatorius, jeigu jis dar buvo neįjungtas.

2.2.5. Tada matavimo kamera sandariai uždaroma ir išmatuojama foninė koncentracija, temperatūra ir barometrinis slėgis. Pageidautina, kad būtų nustatyta nulinė HFC-134a koncentracija matavimo kamerą prapučiant oru arba ištuštinant. Tai pradiniai $C_{HFC-134a}$, P_{shed} ir T_{shed} rodmenys, naudojami kameros foninėms išmetamosioms dujoms apskaičiuoti.

2.2.6. Leidžiama nedarinėjamą kamerą su įjungtu maišomuoju ventiliatoriumi laikyti keturias valandas.

2.2.7. Praėjus nurodytam laikui, tuo pačiu analizatoriumi matavimo kameroje išmatuojama koncentracija. Taip pat išmatuojama temperatūra ir barometrinis slėgis. Tai yra galutiniai $C_{HFC-134a}$, P_{shed} ir T_{shed} rodmenys.

2.3. **Matavimo kameros kalibravimas ir HFC-134a sulaikymo bandymas**

Kameros kalibravimu ir HFC-134a sulaikymo kameroje bandymu numatoma patikrinti pagal 2.1 punktą apskaičiuotą tūrį ir išmatuojama nuotėkio sparta. Matavimo kameros nuotėkio sparta turi būti nustatoma pradedant kamerą eksploatuoti, kameroje atlikus bet kokius veiksmus, galinčius turėti įtakos matavimo kameros sandarumui, o po to – bent kas tris mėnesius.

2.3.1. Matavimo kamera turi būti prapučiama oru tol, kol bus užtikrinta stabili koncentracija. Maišomasis ventiliatorius įjungiamas, jeigu jis dar buvo neįjungtas. Analizatoriui nustatomas nulis, jis sukalibruojamas, jeigu būtina, ir jam nustatoma matavimo aprėptis.

2.3.2. Tada įjungiama aplinkos temperatūros kontrolės sistema (jeigu ji dar nebuvo įjungta) ir nustatoma 313 K (40 °C) temperatūra.

2.3.3. Kai matavimo kameroje nusistovi 313 K ± 1 K (40 °C ± 1 °C) temperatūra, kamera užsandarinama ir išmatuojama foninė koncentracija, temperatūra ir barometrinis slėgis. Tai pradiniai $C_{HFC\text{-}134a}$, P_{shed} ir T_{shed} rodmenys, naudojami kalibruojant kamerą.

2.3.4. Į matavimo kamerą įleidžiamas žinomas HFC-134a kiekis. Įleistina masė priklauso nuo matavimo kameros tūrio pagal šią lygtį:

$$m_{HFC\text{-}134a} = M_{HFC\text{-}134a} \cdot V_{shed} \cdot \frac{P_{shed}}{R \cdot T_{shed}} \cdot C \cdot 10^{-6}$$

čia:

$m_{HFC\text{-}134a}$	= HFC-134a masė	[kg]
V_{shed}	= kameros tūris	[m^3]
T_{shed}	= kameros temperatūra	[K]
P_{shed}	= kameros slėgis	[kPa]
C	= HFC-134a koncentracija	[ppm_v]
$M_{HFC\text{-}134a}$	= HFC-134a molinė masė (=102 kg/kmol)	[kg/kmol]
R	= dujų konstanta(= 8,314 kJ/(kmol*K))	[kJ/(kmol*K)]

Pastaba: $C_{HFC\text{-}134a}$ – tai HFC-134a molių skaičius ($n_{HFC\text{-}134a}$) moliui oro ($n_{air+HFC\text{-}134a}$)

$$C_{HFC\text{-}134a}(ppm_v) = 10^6 \cdot \frac{n_{HFC\text{-}134a}}{n_{(air+HFC\text{-}134a)}}$$

Naudojant šią lygtį toliau pateiktoje lentelėje nurodyti į įvairaus tūrio matavimo kameras įleistini HFC-134a kiekiai. Daromos prielaidos, kad slėgis – tai atmosferos slėgis (101,3 kPa), o matavimo kameros temperatūra – 40 °C.

Matavimo kameros tūris (L)	Įleista masė (g)
5	6,0E-04
10	1,2E-03
50	6,0E-03
100	1,2E-02
500	6,0E-02
1 000	1,2E-01
2 000	2,4E-01
3 000	3,6E-01
4 000	4,8E-01

Įleidžiant labai mažą dujų kiekį galima naudoti standartinius HFC-134a ir azoto mišinius. Matavimo kamera ištuštinama ir į ją prileidžiama nestandartinės koncentracijos dujų.

2.3.5. 5 minutes palaukiama, kol matavimo kameros dujos susimaišys, o tada išmatuojama dujų koncentracija, temperatūra ir barometrinis slėgis. Tai yra galutiniai $C_{HFC-134af}$, P_{shed} ir T_{shed} rodmenys, skirti matavimo kameros kalibravimui, ir tuo pačiu pradiniai $C_{HFC-134ai}$, P_{shed} ir T_{shed} rodmenys, skirti sulaikymo patikrai.

2.3.6. Naudojant pagal 2.3.3 ir 2.3.5 punktus užregistruotus rodmenis ir taikant 2.3.4 punkte pateiktą formulę apskaičiuojama HFC-134a masė matavimo kameroje.

2.3.7. Tada pradedamas procesas palaikant 313 K ± 1 K (40 °C ± 1 °C) aplinkos temperatūrą 24 valandų laikotarpiu.

2.3.8. Pasibaigus 24 valandų laikotarpiui, išmatuojama ir užregistruojama galutinė HFC-134a koncentracija, temperatūra ir barometrinis slėgis. Tai galutiniai $C_{HFC-134af}$, T_{shed} ir P_{shed} rodmenys, skirti HFC-134a sulaikymo patikrai.

2.3.9. Tada, remiantis 2.3.4 punkte pateikta formule, apskaičiuojama HFC-134a masė naudojant 2.3.8 punkte nurodytus rodmenis. Ši masė negali daugiau kaip 5 % skirtis nuo pagal 2.3.6 punktą apskaičiuotos HFC masės.

3. HFC ANALIZATORIAUS KALIBRAVIMAS

3.1. Analizatorius turi būti suderintas vadovaujantis prietaiso gamintojo nurodymais.

3.2. Analizatorius kalibruojamas naudojant atitinkamas etalonines dujas.

3.3. Kalibravimo kreivė brėžiama mažiausiai per penkis darbiniame intervale kiek galima tolygiau išdėstytus kalibravimo taškus. Didžiausia nominali kalibravimo dujų koncentracija turi siekti ne mažiau kaip 80 % pamatuotų verčių.

3.4. Kalibravimo kreivė apskaičiuojama mažiausiųjų kvadratų metodu. Jei gautas daugianario laipsnis yra didesnis nei 3, kalibravimo taškų skaičius turi būti bent lygus šio daugianario laipsniui, prie jo dar pridėjus 2.

3.5. Kalibracinė kreivė nuo kiekvienų kalibravimo dujų nominalios vertės neturi skirtis daugiau nei 2 %.

3.6. Naudojant pagal 3.4 punktą apskaičiuotus daugianario koeficientus parengiama užregistruotų rodmenų palyginti su tikrąja koncentracija lentelė (rodmenys pateikiami ne didesniais nei 1 % visos skalės rodmenų ribos tarpsniais). Tokia lentelė turi būti parengta kiekvienam sukalibruotam analizatoriaus intervalui. Lentelėje taip pat pateikiami kiti svarbūs duomenys, pvz.:

— kalibravimo data,

— matavimo aprėpties ir nulio nustatymo potenciometro rodmenys (jeigu taikoma),

— nominali skalė,

— kiekvienų naudotų kalibravimo dujų etaloniniai duomenys,

— kiekvienų naudotų kalibravimo dujų tikroji ir užregistruota vertė bei procentais išreikšti skirtumai.

3.7. Jei patvirtinančiajai institucijai priimtinu būdu gali būti įrodyta, kad pakaitine metodika (pvz., kompiuteriu, elektroniškai valdomu intervalų perjungikliu) galima gauti lygiaverčio tikslumo rezultatus, tada galima taikyti tokius pakaitinius metodus.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 707/2007

2007 m. birželio 21 d.

dėl vyno alkoholio, skirto naudoti Bendrijoje kaip bioetanolį, pardavimų konkurso pradžios

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo [1], ypač į jo 33 straipsnį,

kadangi:

(1) 2000 m. liepos 25 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1623/2000, nustatančiu išsamias Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo įgyvendinimo taisykles [2], susijusias su rinkos mechanizmais, taip pat yra nustatomos distiliavimo būdu pagal 1987 m. kovo 16 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 822/87 dėl bendro vyno rinkos organizavimo [3] 35, 36 ir 39 straipsnių nuostatas ir pagal Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 27,28 ir 30 straipsnių nuostatas gauto alkoholio atsargų, kurias perima intervencinės agentūros, išsamios pardavimo taisyklės.

(2) Siekiant sumažinti Bendrijos vyno alkoholio atsargas ir užtikrinti tiekimo tęstinumą pagal Reglamento (EB) Nr. 1623/2000 92 straipsnio nuostatas patvirtintoms įmonėms, laikantis Reglamento (EB) Nr. 1623/2000 92 straipsnio nuostatų, reikia pradėti vyno alkoholio, skirto naudoti Bendrijoje tik kuro sektoriuje kaip bioetanolį, pardavimo konkursą.

(3) Kaip reikalaujama 1998 m. gruodžio 15 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2799/98, nustatančiame žemės ūkio politikos priemones dėl euro [4], nuo 1999 m. sausio 1 d. pasiūlytos kainos ir garantijų sumos turi būti nurodomos eurais bei mokėjimai atliekami eurais.

(4) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Vyno vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Pradedamas vyno alkoholio, skirto naudoti Bendrijoje kaip bioetanolį, pardavimas pagal konkursą Nr. 10/2007 EB.

Valstybių narių intervencinių agentūrų perimtas alkoholis gaunamas distiliavimo būdu pagal Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 27, 28 ir 30 straipsnių nuostatas.

2. Parduoti skirtas kiekis sudaro 693 375,74 hektolitrų absoliutaus alkoholio, kuris paskirstomas taip:

a) 50 000 hektolitrų absoliutaus alkoholio partija, kurios numeris 109/2007 EB;

b) 50 000 hektolitrų absoliutaus alkoholio partija, kurios numeris 110/2007 EB;

c) 50 000 hektolitrų absoliutaus alkoholio partija, kurios numeris 111/2007 EB;

d) 50 000 hektolitrų absoliutaus alkoholio partija, kurios numeris 112/2007 EB;

e) 50 000 hektolitrų absoliutaus alkoholio partija, kurios numeris 113/2007 EB;

f) 50 000 hektolitrų absoliutaus alkoholio partija, kurios numeris 114/2007 EB;

g) 50 000 hektolitrų absoliutaus alkoholio partija, kurios numeris 115/2007 EB;

h) 50 000 hektolitrų absoliutaus alkoholio partija, kurios numeris 116/2007 EB;

i) 39 995 hektolitrų absoliutaus alkoholio partija, kurios numeris 117/2007 EB;

j) 50 000 hektolitrų absoliutaus alkoholio partija, kurios numeris 118/2007 EB;

[1] OL L 179, 1999 7 14, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006 12 20, p. 1).
[2] OL L 194, 2000 7 31, p. 45. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2016/2006 (OL L 384, 2006 12 29, p. 38).
[3] OL L 84, 1987 3 27, p. 1. Reglamentas, panaikintas Reglamentu (EB) Nr. 1493/1999.
[4] OL L 349, 1998 12 24, p. 1.

k) 50 000 hektolitrų absoliutaus alkoholio partija, kurios numeris 119/2007 EB;

l) 50 000 hektolitrų absoliutaus alkoholio partija, kurios numeris 120/2007 EB;

m) 50 000 hektolitrų absoliutaus alkoholio partija, kurios numeris 121/2007 EB;

n) 53 380,74 hektolitrų absoliutaus alkoholio partija, kurios numeris 122/2007 EB.

3. Partijas sudarančių talpyklų buvimo vieta ir su jomis susijusi informacija, kiekvienoje talpykloje laikomo alkoholio tūris, alkoholio stiprumas ir alkoholio savybės nurodyti šio reglamento I priede.

4. Konkurse gali dalyvauti tik pagal Reglamento (EB) Nr. 1623/2000 92 straipsnio nuostatas patvirtintos įmonės.

2 straipsnis

Pardavimas vykdomas pagal Reglamento (EB) Nr. 1623/2000 93, 94, 94b, 94c, 94d, 95, 96, 97, 98, 100 ir 101 straipsnių nuostatas ir pagal Reglamento (EB) Nr. 2799/98 2 straipsnio nuostatas.

3 straipsnis

1. Pasiūlymai turi būti pateikti II priede išvardytoms alkoholį laikančioms intervencinėms agentūroms arba joms išsiunčiami registruotu laišku.

2. Pasiūlymai siunčiami antspauduotame voke su nuoroda „Pasiūlymas pardavimų konkursui Nr. 10/2007 EB, vyno alkoholio, skirto naudoti Bendrijoje kaip bioetanolį“. Šis vokas įdedamas į kitą voką, adresuotą konkrečiai intervencinei agentūrai.

3. Pasiūlymai turi pasiekti konkrečią intervencinę agentūrą ne vėliau nei 2007 m. liepos 5 d. 12 val. (Briuselio laiku).

4 straipsnis

1. Kad pasiūlymas būtų priimtinas, jis turi atitikti Reglamento (EB) Nr. 1623/2000 94 ir 97 straipsnių nuostatas.

2. Kad pasiūlymas būtų priimtinas, jis turi būti pateikiamas kartu su:

a) įrodymu, kad konkrečiai alkoholį perėmusiai intervencinei agentūrai už kiekvieną hektolitrą absoliutaus alkoholio yra pateiktas 4 EUR dalyvavimo užstatas;

b) konkurso dalyvio pavadinimu ir adresu, kvietimo dalyvauti konkurse nuoroda ir siūloma kaina, nurodyta eurais už hektolitrą absoliutaus alkoholio;

c) konkurso dalyvio įsipareigojimu laikytis visų konkurso nuostatų;

d) konkurso dalyvio pareiškimu, kuriuo:

i) jis atsisako pateikti bet kokį skundą dėl jam priskirto produkto kokybės ir jo savybių;

ii) jis sutinka, kad alkoholio paskirtis ir panaudojimas būtų kontroliuojami;

iii) prisiima įsipareigojimą pateikti įrodymą, kad alkoholis buvo panaudotas pagal sąlygas, nustatytas šiame kvietime dalyvauti konkurse.

5 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1623/2000 94a straipsnyje nurodyta informacija, susijusi su šiuo reglamentu pradedamu konkursu, išsiunčiama Komisijai šio reglamento III priede nurodytu adresu.

6 straipsnis

Mėginių ėmimo formalumai apibrėžti Reglamento (EB) Nr. 1623/2000 98 straipsnyje.

Intervencinė agentūra pateikia reikalingą informaciją apie parduodamo alkoholio savybes.

Kiekvienas į konkrečią intervencinę agentūrą besikreipiantis interesantas gali gauti parduodamo alkoholio mėginių, kuriuos paima konkrečios intervencinės agentūros atstovas.

7 straipsnis

1. Valstybių narių intervencinės agentūros, kuriose sandėliuojamas parduodamas alkoholis, įveda tam tikslui pritaikytą kontrolę, siekdamos išsiaiškinti, kokios rūšies alkoholis imamas galutiniam naudojimui. Tuo tikslu jos gali:

a) remtis *mutatis mutandis* Reglamento (EB) Nr. 1623/2000 102 straipsnyje numatytomis nuostatomis;

b) kontroliuoti kiekvieną mėginį, atlikdamos branduolinio magnetinio rezonanso tyrimus, kad patikrintų, kokios rūšies alkoholis imamas galutiniam naudojimui.

2. Pirmoje dalyje numatytas kontrolės išlaidas dengia įmonės, kurioms buvo parduotas alkoholis.

8 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2007 m. birželio 21 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

I PRIEDAS

Valstybė narė ir partijos Nr.	Vietovė	Talpų numeriai	Kiekis (hektolitrais absoliutaus alkoholio)	Nuoroda į Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 straipsnius	Alkoholio rūšis
Ispanija Partija Nr. 109/2007 EB	Tarancón	B-4	17 271	27	Briutas
		B-5	8 667	27	Briutas
		B-6	24 062	27	Briutas
	Iš viso		50 000		
Ispanija Partija Nr. 110/2007 EB	Tarancón	A-5	24 837	27	Briutas
		A-9	9 594	27	Briutas
		B-4	7 569	27	Briutas
		B-5	8 000	27	Briutas
	Iš viso		50 000		
Ispanija Partija Nr. 111/2007 EB	Tarancón	A-9	14 771	27	Briutas
		A-10	24 457	27	Briutas
		B-5	8 000	27	Briutas
		B-1	2 772	27	Briutas
	Iš viso		50 000		
Ispanija Partija Nr. 112/2007 EB	Tarancón	A-6	24 823	30	Briutas
		C-7	24 883	30	Briutas
		C-8	294	30	Briutas
	Iš viso		50 000		
Prancūzija Partija Nr. 113/2007 EB	Viniflhor — Longuefuye Mme Bretaudeau F-53200 Longuefuye	4	22 550	27	Briutas
		5	6 385	27	Briutas
		21	4 645	28	Briutas
		5BIS	16 420	28	Briutas
	Iš viso		50 000		
Prancūzija Partija Nr. 114/2007 EB	Viniflhor — Longuefuye Mme Bretaudeau F-53200 Longuefuye	6	22 915	27	Briutas
		22	4 600	27	Briutas
		9	22 485	27	Briutas
	Iš viso		50 000		
Prancūzija Partija Nr. 115/2007 EB	Viniflhor — Port-la-Nouvelle M. Mortefon Entrepôt d'alcool Av. Adolphe-Turrel BP 62 F-11210 Port-la-Nouvelle	2	25 715	27	Briutas
		23	1 870	30	Briutas
		2B	13 345	30	Briutas
		2B	7 990	30	Briutas
		2B	1 080	28	Briutas
	Iš viso		50 000		
Prancūzija Partija Nr. 116/2007 EB	Viniflhor — Port-la-Nouvelle M. Mortefon Entrepôt d'alcool Av. Adolphe-Turrel BP 62 F-11210 Port-la-Nouvelle	7	11 710	27	Briutas
		5B	2 360	28	Briutas
		7B	640	28	Briutas
		7B	2 200	30	Briutas
		23B	1 895	27	Briutas
		7B	7 790	30	Briutas
		5B	2 645	30	Briutas
		5B	1 525	30	Briutas
		23	3 985	30	Briutas
		5	15 250	27	Briutas
	Iš viso		50 000		

Valstybė narė ir partijos Nr.	Vietovė	Talpų numeriai	Kiekis (hektolitrais absoliutaus alkoholio)	Nuoroda į Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 straipsnius	Alkoholio rūšis
Prancūzija Partija Nr. 117/2007 EB	DEULEP — PSL F-13230 Port-Saint-Louis-du-Rhône	B2	39 995	27	Briutas
	Iš viso		39 995		
Italija Partija Nr. 118/2007 EB	Cipriani — Chizzola d'Ala (TN)	27a-21a-25a	6 500	27	Briutas
	Dister — Faenza (RA)	127a	4 700	27	Briutas
	I.C.V. — Borgoricco (PD)	6a	2 200	27	Briutas
	Mazzari — S. Agata sul Santerno (RA)	4a-15a	27 800	30	Briutas
	Tampieri — Faenza (RA)	6a-7a-16a	1 500	27	Briutas
	Villapana — Faenza (RA)	4a-2a-10a	7 300	27	Briutas
	Iš viso		50 000		
Italija Partija Nr. 119/2007 EB	Bonollo — Paduni (FR)	35a-37a-39a	9 900	27/30	Briutas
	D'Auria — Ortona (CH)	22a-62a-76a-66a-80a-81a	10 900	27	Briutas
	Di Lorenzo-Ponte Valleceppi (PG) — Pontenuovo di Torgiano (PG)	19a-5b-6b-7b	19 000	27/30	Briutas
	S.V.A. — Ortona (CH)	19a	1 900	30	Briutas
	Balice S.n.c. — Valenzano (BA)	1a-13a-14a-15a-16a-45a	8 300	27	Briutas
	Iš viso		50 000		
Italija Partija Nr. 120/2007 EB	Bonollo — Paduni (FR)	35a-37a-39a	24 800	27/30	Briutas
	Caviro — Faenza (RA)	15a-6a-8a-5a	22 800	27	Briutas
	Deta — Barberino Val d'Elsa (FI)	7a	2 400	27	Briutas
	Iš viso		50 000		
Italija Partija Nr. 121/2007 EB	De Luca — Novoli (LE)	1a-8a-9a	3 400	27	Briutas
	Bertolino — Partinico (PA)	24a-27a	25 000	30	Briutas
	Balice Distill. — San Basilio Mottola (TA)	4a	3 400	27	Briutas
	S.V.M. — Sciacca (AG)	2a-3a-4a-8a-21a-30a-35a-36a-37	4 200	27/30	Briutas
	GE.DIS. — Marsala (TP)	14b	12 000	30	Briutas
	Trapas — Petrosino (TP)	7a	2 000	27	Briutas
	Iš viso		50 000		
Graikija Partija Nr. 122/2007 EB	Οινοποιητικός συνεταιρισμός Μεσσηνίας Πύργος Τριφυλίας (Oinopoiitikos Sinetairismos Messinias)	76	454,96	30	Briutas
		77	432,94	30	Briutas
		85	1 782,89	30	Briutas
		86	1 684,51	30	Briutas
		87	1 756,59	30	Briutas
		88	1 753,86	30	Briutas
		95	873,44	30	Briutas
		75	444,79	30	Briutas
		28	904,89	30	Briutas
		80	463,46	30	Briutas
		73	387,14	30	Briutas
		78	27,72	30	Briutas
		15	1 747,04	30	Briutas
		16	1 713,67	30	Briutas
		26	853,18	30	Briutas
		74	427,35	30	Briutas
		17	1 743,76	30	Briutas
		94	887,65	30	Briutas
		84	1 786,52	30	Briutas

Valstybė narė ir partijos Nr.	Vietovė	Talpų numeriai	Kiekis (hektolitrais absoliutaus alkoholio)	Nuoroda į Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 straipsnius	Alkoholio rūšis
		79	439,47	30	Briutas
		93	908,63	30	Briutas
		83	1 795,78	30	Briutas
		82	1 758,86	30	Briutas
		12	1 800,87	30	Briutas
		11	1 744,16	30	Briutas
		18	1 707,83	30	Briutas
		13	1 788,73	30	Briutas
		96	827,49	30	Briutas
		81	1 805,07	30	Briutas
		14	1 800,04	30	Briutas
		97	915,07	30	Briutas
		92	908,96	30	Briutas
		99	911,94	30	Briutas
		25	905,06	30	Briutas
		108	432,18	30	Briutas
		107	432,77	30	Briutas
		105	448,22	30	Briutas
		106	441,22	30	Briutas
		27	897,73	30	Briutas
		29	579,19	30	Briutas
		30	667,69	30	Briutas
		19	901,65	27	Briutas
		20	892,07	27	Briutas
		21	900,28	27	Briutas
		22	899,54	27	Briutas
		23	882,32	27	Briutas
		24	653,58	27	Briutas
		89	847,09	27	Briutas
		90	880,83	27	Briutas
		91	856,22	27	Briutas
		98	878,23	27	Briutas
		100	745,61	27	Briutas
	Iš viso		53 380,74		

II PRIEDAS

3 straipsnyje nurodytos intervencinės agentūros alkoholio laikytojos

Viniflhor – Libourne	Délégation nationale, 17 avenue de la Ballastière, BP 231, F-33505 Libourne Cedex [Tél. (33–5) 57 55 20 00; télex 57 20 25; fax (33) 557 55 20 59]
FEGA	Beneficencia, 8, E-28004 Madrid [Tél. (34–91) 347 64 66; fax (34–91) 347 64 65]
AGEA	Via Torino, 45, I-00184 Rome [Tél. (39) 06 49 49 97 14; fax (39) 06 49 49 97 61]
Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε.	Αχαρνών (Aharnon) 241, 10446 Athènes, Grèce (Tél. 210 212 4799; fax (30–210) 212 4791)

III PRIEDAS

5 straipsnyje minėtas adresas

Commission européenne

Direction générale de l'agriculture et du développement rural, unité D-2

B-1049 Bruxelles

Faksas (32–2) 292 17 75

El. paštas: agri-market-tenders@ec.europa.eu

DIREKTYVOS

KOMISIJOS DIREKTYVA 2007/37/EB

2007 m. birželio 21 d.

iš dalies keičianti Tarybos direktyvos 70/156/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo I ir III priedus

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyvą 70/156/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo [1], ypač į jos 13 straipsnio 2 dalies antrąją įtrauką,

kadangi:

(1) 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/40/EB dėl dujų, išmetamų iš motorinių transporto priemonių oro kondicionavimo sistemų, ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 70/156/EEB [2] – tai viena iš EB tipo patvirtinimo procedūros, nustatytos Direktyvoje 70/156/EEB, atskirųjų direktyvų.

(2) Direktyva 2006/40/EB reikalaujama, kad būtų suteiktas transporto priemonių su oro kondicionavimo sistemomis, kuriose pagal paskirtį turi būti fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kurių sukeliamo globalinio šiltėjimo potencialas yra didesnis negu 150, tipo patvirtinimas atsižvelgiant į dujas, išmetamas iš oro kondicionavimo sistemų.

(3) Nustačius EB tipo patvirtinimo procedūrą ir priėmus 2007 m. birželio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 706/2007, nustatantį pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/40/EB transporto priemonių EB tipo patvirtinimo administracines nuostatas ir suderintą tam tikrų oro kondicionavimo sistemų nuotėkio kiekio matavimo bandymą [3], būtina papildyti naujais elementais Direktyvos 70/156/EEB I priede pateiktą informacijos sąrašą ir tos direktyvos III priede pateikto informacinio dokumento transporto priemonės EB tipo patvirtinimui gauti reikalavimus.

(4) Siekiant užtikrinti EB tipo patvirtinimo procedūros darnumą, šioje direktyvoje nustatyti nauji reikalavimai turėtų būti taikomi nuo tos pačios dienos kaip ir pagal Direktyvą 2006/40/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 706/2007 priimtos priemonės.

(5) Todėl Direktyva 70/156/EEB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista.

(6) Šioje direktyvoje nustatytos priemonės atitinka Derinimo su technikos pažanga komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 70/156/EEB I ir III priedai iš dalies keičiami pagal šios direktyvos priedą.

2 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip iki 2008 m. sausio 4 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus šios direktyvos įgyvendinimui. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus ir tų nuostatų bei šios direktyvos atitikties lentelę.

[1] OL L 42, 1970 2 23, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/96/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 81).
[2] OL L 161, 2006 6 14, p. 12.
[3] Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 33.

Jos taiko šias nuostatas nuo 2008 m. sausio 5 d.

Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos.

Priimta Briuselyje, 2007 m. birželio 21 d.

Komisijos vardu

Günter VERHEUGEN

Pirmininko pavaduotojas

PRIEDAS

Direktyva 70/156/EEB iš dalies keičiama taip:

1) I priede įterpiami šie punktai:

„9.10.8. Dujos, naudojamos kaip šaltnešis oro kondicionavimo sistemoje .....

9.10.8.1. Oro kondicionavimo sistemoje pagal paskirtį turi būti fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kurių sukeliamo globalinio šiltėjimo potencialas didesnis negu 150: TAIP/NE ([1])

9.10.8.2. Jeigu TAIP, užpildyti tolesnes skiltis

9.10.8.2.1. Oro kondicionavimo sistemos brėžinys ir trumpas aprašymas, įskaitant nuorodos arba detalės numerį ir nesandarių sudėtinių dalių medžiagą:

9.10.8.2.2. Oro kondicionavimo sistemos nuotėkis:

9.10.8.2.3. Atliekant nesandarių sudėtinių dalių bandymą: nesandarių sudėtinių dalių sąrašas, įskaitant atitinkamą nuorodos ir detalės numerį bei medžiagą, nurodant jų metinio nuotėkio vertes ir informaciją apie bandymą (pvz., bandymo ataskaitos Nr., patvirtinimo Nr. ir pan.): .....

9.10.8.2.4. Atliekant transporto priemonės bandymus: sistemos sudėtinių dalių nuorodos ir detalės numeris, medžiaga ir informacija apie bandymus (pvz., bandymo ataskaitos Nr., patvirtinimo Nr. ir pan.): .....

9.10.8.3. Bendras visos sistemos nuotėkis g/per metus: .....“

2) III priede įterpiami šie punktai:

„9.10.8. Dujos, naudojamos kaip šaltnešis oro kondicionavimo sistemoje .....

9.10.8.1. Oro kondicionavimo sistemoje pagal paskirtį turi būti fluorintų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kurių sukeliamo globalinio šiltėjimo potencialas didesnis negu 150: TAIP/NE ([1])

Jeigu TAIP, bendras visos sistemos nuotėkis g/per metus: .....“

II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

TARYBA

TARYBOS SPRENDIMAS

2007 m. birželio 7 d.

įgaliojantis valstybes nares Europos bendrijos interesų labui ratifikuoti Tarptautinės darbo organizacijos 2006 m. darbo jūroje konvenciją

(2007/431/EB)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 42 straipsnį kartu su 300 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmu sakiniu ir 300 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę [1],

kadangi:

(1) Tarptautinės darbo organizacijos 2006 m. Darbo jūroje konvencija (toliau atitinkamai – „TDO“ ir „Konvencija“) buvo priimta 2006 m. vasario 7 d. Ženevoje vykusioje TDO Tarptautinės darbo konferencijos sesijoje, skirtoje jūrų klausimams.

(2) Konvencija yra didelis įnašas tarptautiniu lygiu į laivybos sektorių, kuria skatinamos tinkamos jūrininkų gyvenimo ir darbo sąlygos ir teisingesnės konkurencijos sąlygos operatoriams ir laivų savininkams, todėl reikėtų kuo greičiau pradėti taikyti jos nuostatas.

(3) Konvencija nustatant minimalius darbo standartus kuriamas pagrindas darbo jūroje kodeksui.

(4) Bendrija siekia jūrų pramonėje nustatyti vienodas sąlygas.

(5) TDO konstitucijos 19 straipsnio aštuntoje pastraipoje nustatoma, kad „jokia konvencija arba rekomendacija, priimta konferencijoje, ar bet kurios narės ratifikuota konvencija neturi poveikio jokiam įstatymui, sprendimui, įprastai praktikai ar susitarimui, kuriais atitinkamiems darbuotojams užtikrinamos palankesnės nei numatyta konvencijoje arba rekomendacijoje sąlygos“.

(6) Kai kurios Konvencijos nuostatos priklauso išimtinei Bendrijos kompetencijai socialinės apsaugos sistemų koordinavimo srityje.

(7) Bendrija negali ratifikuoti Konvencijos, nes tik valstybės gali būti jos šalimis.

(8) Todėl Taryba turėtų įgalioti valstybes nares, kurioms yra taikomos Bendrijos taisyklės dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo, grindžiamos Sutarties 42 straipsniu, ratifikuoti Konvenciją Bendrijos interesų labui pagal šiame sprendime nustatytas sąlygas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Valstybės narės yra įgaliojamos ratifikuoti Tarptautinės darbo organizacijos 2006 m. Darbo jūroje konvencijos, priimtos 2006 m. vasario 7 d., Bendrijos kompetencijai priklausančias dalis.

[1] 2007 m. kovo 14 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

2 straipsnis

Valstybės narės turėtų dėti pastangas imtis būtinų veiksmų, kad jų ratifikavimo dokumentai kuo greičiau, pageidautina iki 2010 m. gruodžio 31 d., būtų deponuoti Konvencijos Tarptautinio darbo biuro generaliniam direktoriui. Taryba iki 2010 m. sausio mėn. peržiūrės pažangą, pasiektą ratifikuojant konvenciją.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms pagal Europos bendrijos steigimo sutartį.

Priimta Liuksemburge, 2007 m. birželio 7 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
M. GLOS

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2007 m. birželio 18 d.

kuriuo pratęsiamas Sprendimo 2002/499/EB dėl natūralių arba dirbtiniu būdu išvestų žemaūgių *Chamaecyparis* Spach, *Juniperus* L. ir *Pinus* L. augalų iš Korėjos Respublikos galiojimas

(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 2495)

(2007/432/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2000 m. gegužės 8 d. Tarybos direktyvą 2000/29/EB dėl apsaugos priemonių nuo augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų įvežimo į Bendriją ir išplitimo joje [1], ypač į jos 15 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

(1) 2002 m. birželio 26 d. Komisijos sprendimu 2002/499/EB, leidžiančiu nukrypti nuo kai kurių Tarybos direktyvos 2000/29/EB nuostatų dėl natūralių arba dirbtiniu būdu išvestų žemaūgių *Chamaecyparis* Spach, *Juniperus* L. ir *Pinus* L. augalų iš Korėjos Respublikos [2], valstybėms narėms ribotą laiką ir taikant konkrečius reikalavimus leidžiama nukrypti nuo kai kurių Direktyvos 2000/29/EB nuostatų dėl Korėjos Respublikoje išvestų *Chamaecyparis* Spach, *Juniperus* L. ir *Pinus* L. augalų.

(2) Leidimas turėtų būti pratęstas, nes jį pagrindžiančios aplinkybės tebegalioja, o naujos informacijos, dėl kurios reikėtų persvarstyti konkrečius reikalavimus, nėra.

(3) Todėl Sprendimą 2002/499/EB reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.

(4) Šiame sprendime nustatytos priemonės atitinka Augalų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimas 2002/499/EB iš dalies keičiamas taip:

1) 2 straipsnio pirmojoje ir antrojoje pastraipoje įrašas „2008“ pakeičiamas įrašu „2010“.

2) 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„*4 straipsnis*

1 straipsnyje minėtas leidžiančias nukrypti nuostatas valstybės narės gali taikyti augalams, importuotiems į Bendriją šiais laikotarpiais:

Augalai	Laikotarpis
Chamaecyparis:	nuo 2004 6 1 iki 2010 12 31
Juniperus:	nuo 2004 11 1 iki 2005 3 31 nuo 2005 11 1 iki 2006 3 31 nuo 2006 11 1 iki 2007 3 31 nuo 2007 11 1 iki 2008 3 31 nuo 2008 11 1 iki 2009 3 31 nuo 2009 11 1 iki 2010 3 31
Pinus:	nuo 2004 6 1 iki 2010 12 31“

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2007 m. birželio 18 d.

Komisijos vardu

Markos KYPRIANOU

Komisijos narys

[1] OL L 169, 2000 7 10, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2006/35/EB (OL L 88, 2006 3 25, p. 9).

[2] OL L 168, 2002 6 27, p. 53. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2005/775/EB (OL L 292, 2005 11 8, p. 11).

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2007 m. birželio 18 d.

dėl laikinų skubių priemonių užkirsti kelią *Gibberella circinata Nirenberg & O'Donnell* įvežimui į Bendriją ir išplitimui joje

(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 2496)

(2007/433/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2000 m. gegužės 8 d. Tarybos direktyvą 2000/29/EB dėl apsaugos priemonių nuo augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų įvežimo į Bendriją ir išplitimo joje [1], ypač į jos 16 straipsnio 3 dalies trečią sakinį,

kadangi:

(1) Pagal Direktyvą 2000/29/EB jei, valstybės narės nuomone, kyla pavojus, kad į jos teritoriją gali būti įvežtas ir joje gali išplisti šios direktyvos I arba II priede nenurodytas kenksmingas organizmas, ji gali laikinai imtis papildomų priemonių nuo gresiančio pavojaus apsisaugoti.

(2) 2006 m. birželio 16 d. Ispanija informavo valstybes nares ir Komisiją, kad dėl anamorfinio pavidalo grybo *Gibberella circinata Nirenberg & O'Donnell*, dar vadinamo *Fusarium circinatum Nirenberg & O'Donnell*, buvimo miško dauginamojoje medžiagoje Pirėnų pusiasalio šiaurinėje dalyje ji 2006 m. gegužės 26 d. priėmė oficialias priemones pagal nacionalinę likvidavimo ir kontrolės programą siekdama užkirsti kelią tolesniam šio organizmo įvežimui į jos teritoriją ir išplitimui joje.

(3) *Gibberella circinata Nirenberg & O'Donnell* (toliau – nurodytas organizmas) nenurodytas Direktyvos 2000/29/EB I ar II priede. Tačiau kenkėjų keliamos rizikos vertinimo, pagrįsto turimais ribotais moksliniais duomenimis, ataskaita parodė, kad nurodytas organizmas gali turėti didelės įtakos *Pinus* spp. medžių nunykimui ir padaryti didelę žalą *Pseudotsuga menziesii* rūšies medžiams. Šie augalai yra labai paplitę Europoje, o kai kurių rūšių augalai yra labai neatsparūs. Todėl būtina nedelsiant imtis laikinųjų priemonių užkirsti kelią nurodyto organizmo įvežimui į Bendriją ir išplitimui joje.

(4) Šiame sprendime nustatytas priemones reikia taikyti atsižvelgiant į nurodyto organizmo įvežimą ir plitimą, užkrėstų Bendrijos teritorijų nustatymą bei nurodyto organizmo kontrolę šiose teritorijose, nurodytų augalų, įskaitant sėklas, importą, auginimą ir gabenimą Bendrijoje ir nurodyto organizmo buvimo ar ilgalaikio išnykimo valstybėse narėse tyrimą.

(5) Šių priemonių rezultatus reikia reguliariai vertinti 2007 ir 2008 m., visų pirma remiantis valstybių narių pateikiama informacija. Galimybė imtis tolesnių priemonių bus apsvarstyta atsižvelgiant į šių vertinimų rezultatus.

(6) Jei reikia, valstybės narės turi pritaikyti savo teisės aktus, kad jie atitiktų šio sprendimo reikalavimus.

(7) Šių priemonių taikymo rezultatus reikėtų persvarstyti iki 2008 m. balandžio 1 d.

(8) Šiame sprendime nustatytos priemonės atitinka Augalų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame sprendime:

1) nurodytas organizmas – tai *Gibberella circinata Nirenberg & O'Donnell*;

2) nurodyti augalai – tai *Pinus* L. genties ir *Pseudotsuga menziesii* rūšies augalai, skirti sodinimui, įskaitant dauginimui naudojamas sėklas ir kankorėžius;

3) auginimo vieta – tai:

— bet kokios patalpos ar laukų grupė, naudojamos kaip vienas augalų auginimo padalinys; jam gali priklausyti auginimo vietos, kurios fitosanitariniais tikslais administruojamos atskirai, arba

— nustatytas ribas turintis miško medynas.

[1] OL L 169, 2000 7 10, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2006/35/EB (OL L 88, 2006 3 25, p. 9).

2 straipsnis

Kovos su nurodytu organizmu priemonės

Draudžiama įvežti į Bendriją ir joje platinti nurodytą organizmą.

3 straipsnis

Nurodytų augalų importas

Nurodytus augalus galima įvežami į Bendriją tik jei:

a) jie atitinka I priedo I dalyje nustatytus reikalavimus, ir

b) įvežant į Bendriją augalus jie patikrinami ir prireikus ištiriami, ar neužkrėsti nurodytu organizmu pagal Direktyvos 2000/29/EB 13a straipsnio 1 dalį, ir nustatoma, kad augalai nėra užkrėsti.

4 straipsnis

Nurodytų augalų vežimas Bendrijos teritorijoje

Nepažeidžiant šio sprendimo II priedo II dalies nuostatų, nurodytus augalus, kurie yra Bendrijos kilmės arba kurie importuojami į Bendriją pagal šio sprendimo 3 straipsnį, galima vežti Bendrijos teritorijoje, tik jeigu jie atitinka I priedo II dalyje nustatytas sąlygas.

5 straipsnis

Tikrinimas ir pranešimai

1. Valstybės narės atlieka oficialius metinius tyrimus dėl nurodyto organizmo buvimo arba užsikrėtimo organizmu įrodymų jų teritorijose.

Nepažeidžiant Direktyvos 2000/29/EB 16 straipsnio 2 dalies nuostatų, iki kiekvienų metų gruodžio 15 d. Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pranešama apie šių tikrinimų rezultatus kartu pateikiant 6 straipsnyje minėtų demarkuotų zonų sąrašus ir II priedo II dalyje nurodytas priemones.

2. Apie bet kokį įtariamą ar patvirtintą augalų užsikrėtimą nurodytu organizmu nedelsiant pranešama atsakingoms oficialioms įstaigoms.

6 straipsnis

Demarkuotų zonų nustatymas

Kai nurodyto organizmo buvimas teritorijoje patvirtinamas 5 straipsnio 1 dalyje nurodytų tyrimų rezultatais ar 5 straipsnio 2 dalyje nurodytu pranešimu, arba įrodomas kitais būdais, valstybės narės nustato demarkuotas zonas ir imasi oficialių priemonių, kaip nustatyta II priedo I ir II dalyse.

7 straipsnis

Reikalavimų laikymasis

Valstybės narės, jei būtina, iš dalies pakeičia priemones, kurias jos priėmė, siekdamos apsisaugoti nuo nurodyto organizmo įvežimo ir išplitimo, kad šios priemonės atitiktų šio sprendimo reikalavimus, ir nedelsdamos apie jas informuoja Komisiją.

8 straipsnis

Persvarstymas

Šis sprendimas persvarstomas ne vėliau kaip iki 2008 m. kovo 31 d.

9 straipsnis

Adresatai

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2007 m. birželio 18 d.

Komisijos vardu

Markos KYPRIANOU

Komisijos narys

I PRIEDAS

ŠIO SPRENDIMO 3 IR 4 STRAIPSNIUOSE NURODYTOS SKUBIOS PRIEMONĖS

I. **Specialūs importo reikalavimai**

Nepažeidžiant Direktyvos 2000/29/EB III priedo A dalies 1 punkto, IV priedo A dalies I skirsnio 8.1, 8.2, 9 ir 10 punktų, IV priedo B dalies 7, 8, 9, 10, 11, 12, 16 ir 17 punktų nuostatų, trečiųjų šalių kilmės nurodyti augalai vežami kartu su Direktyvos 2000/29/EB 13 straipsnio 1 dalyje nurodytu sertifikatu, kurio skyrelyje „Papildoma deklaracija“ nurodyta, kad nurodyti augalai kilę iš auginimo vietos, kurią užregistravo ir prižiūri nacionalinė augalų apsaugos organizacija kilmės šalyje, ir

a) visą augimo laikotarpį buvo auginami šalyse, kuriose nebuvo aptiktas nurodytas organizmas, arba

b) visą augimo laikotarpį buvo auginami kenkėjais neužkrėstoje teritorijoje, kurią nustatė nacionalinė augalų apsaugos organizacija kilmės šalyje laikydamasi atitinkamų tarptautinių fitosanitarinių priemonių standartų. Kenkėjais neužkrėstos teritorijos pavadinimas turi būti paminėtas skyrelyje „kilmės šalis“, arba

c) augalai kilę iš auginimo vietos, kurioje per oficialius patikrinimus dvejų metų laikotarpiu prieš eksportą nebuvo aptikta nurodyto organizmo požymių, ir prieš pat eksportą augalai buvo ištirti.

II. **Vežimo sąlygos**

Nepažeidžiant šio sprendimo II priedo II dalies nuostatų ir Direktyvos 2000/29/EB IV priedo A dalies II skirsnio 4 ir 5 punktų, IV priedo B dalies 7, 8, 9, 10, 11, 12, 16 ir 17 punktų bei V priedo A dalies I skirsnio 2.1 punkto ir II skirsnio 1.1 punkto nuostatų, visus nurodytus augalus, kurie yra Bendrijos kilmės arba kurie importuojami į Bendriją pagal šio sprendimo 3 straipsnį, išskyrus mažą augalų kiekį, skirtą naudoti savininkui arba gavėjui nekomerciniais tikslais tik tuo atveju, jei nėra minėto organizmo išplitimo pavojaus, galima vežti Bendrijos teritorijoje tik kartu su augalo pasu, kuris buvo parengtas ir išduotas remiantis Direktyvos 92/105/EEB [1] nuostatomis, ir:

a) visą auginimo laikotarpį arba nuo įvežimo į Bendriją augalai buvo auginami auginimo vietoje valstybėje narėje, kurioje organizmas nebuvo aptiktas, arba

b) visą augimo laikotarpį arba nuo jų įvežimo į Bendriją augalai buvo auginami auginimo vietoje kenkėjais neužkrėstoje teritorijoje, kurią nustatė atsakinga oficiali institucija valstybėje narėje laikydamasi atitinkamų tarptautinių fitosanitarinių priemonių standartų, arba

c) augalai kilę iš auginimo vietos, kurioje per oficialius patikrinimus dvejų metų laikotarpiu prieš vežimą nebuvo aptikta nurodyto organizmo požymių, ir prieš pat vežimą augalai buvo ištirti.

---

[1] OL L 4, 1993 1 8, p. 22. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/17/EB (OL L 57, 2005 3 3, p. 23).

II PRIEDAS

ŠIO SPRENDIMO 6 STRAIPSNYJE MINĖTOS SKUBIOS PRIEMONĖS

I. **Demarkuotų zonų nustatymas**

1. 6 straipsnyje nurodytas demarkuotas zonas sudaro šios dalys:

   a) užkrėsta teritorija, kurioje buvo patvirtintas nurodyto organizmo buvimas ir kuri apima visus nurodytus augalus, turinčius nurodyto organizmo sukeltų požymių, ir

   b) buferinė zona, besitęsianti ne mažiau kaip 1 km už užkrėstos zonos.

   Jei kelios buferinės zonos persidengia arba geografiškai yra arti viena kitos, nustatoma platesnė demarkuota zona, apimanti atitinkamas demarkuotas zonas ir teritorijas tarp jų.

2. Nustatant tikslias 1 punkte nurodytų zonų ribas, atsižvelgiama į pagrįstus mokslinius principus, nurodyto organizmo bei jo pernešėjų biologinius ypatumus, užkrato išplitimo lygį, metų laiką ir į konkretų nurodytų augalų išsidėstymą atitinkamoje valstybėje narėje.

3. Jei nurodytas organizmas aptinkamas už užkrėstos zonos ribų, demarkuotos zonos ribos atitinkamai persvarstomos.

4. Jei, remiantis 5 straipsnio 1 dalyje nurodytais metiniais tyrimais, kurioje nors demarkuotoje zonoje nurodytas organizmas neaptinkamas bent dvejus metus iš eilės, ši zona panaikinama, o šio priedo II dalyje nurodytos priemonės nebėra būtinos.

II. **Demarkuotose zonose taikomos priemonės**

6 straipsnyje nurodytos oficialios priemonės, kurių reikia imtis demarkuotose zonose, apima mažiausiai:

— tinkamas nurodyto organizmo naikinimo priemones,

— intensyvią stebėseną, vykdomą siekiant nustatyti nurodyto organizmo buvimą atliekant atitinkamus patikrinimus.

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2007 m. birželio 21 d.

iš dalies keičiantis Sprendimą 2006/415/EEB dėl tam tikrų apsaugos priemonių, susijusių su labai patogeniškų paukščių gripu, kurį Čekijos naminiams paukščiams sukelia gripo viruso H5 potipis

(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 3120)

(Tekstas svarbus EEE)

(2007/434/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į 1989 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyvą 89/662/EEB dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką [1], ypač į jos 9 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvą 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą [2], ypač į jos 10 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

(1) 2006 m. birželio 14 d. Komisijos sprendimu 2006/415/EB dėl tam tikrų apsaugos priemonių, susijusių su labai patogeniškų paukščių gripu, kurį Bendrijos naminiams paukščiams sukelia gripo viruso H5N1 potipis, ir panaikinančiu Sprendimą 2006/135/EB [3], nustatomos tam tikros apsaugos priemonės, kuriomis siekiama, kad gabenant naminius ir kitus paukščius bei jų produktus paukščių gripu nebūtų užkrėstos Bendrijos teritorijos, kuriose nėra nustatyta šios ligos.

(2) Čekija pranešė apie jos teritorijoje kilusį labai patogeniško paukščių gripo H5 protrūkį tarp naminių paukščių ir ėmėsi tinkamų priemonių pagal Sprendimą 2006/415/EB, įskaitant A ir B teritorijų nustatymą, kaip nustatyta to sprendimo 4 straipsnyje.

(3) Komisija yra įsitikinusi, kad A ir B teritorijų, kurias nustatė kompetentinga Čekijos valdžios institucija, ribos yra pakankamai toli nuo faktinės protrūkio vietos. Todėl galima patvirtinti Čekijos A ir B teritorijų ribas ir nustatyti šio skirstymo į regionus trukmę.

(4) Todėl būtina atitinkamai iš dalies pakeisti Sprendimą 2006/415/EB.

(5) Šiame sprendime nustatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimo 2006/415/EB priedas iš dalies keičiamas šio sprendimo priedo tekstu.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2007 m. birželio 21 d.

Komisijos vardu

Markos KYPRIANOU

Komisijos narys

---

[1] OL L 395, 1989 12 30, p. 13. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/41/EB (OL L 157, 2004 4 30, p. 33), su pakeitimais, padarytais (OL L 195, 2004 6 2, p. 12).

[2] OL L 224, 1990 8 18, p. 29. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/33/EB (OL L 315, 2002 11 19, p. 14).

[3] OL L 164, 2006 6 16, p. 51. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2007/128/EB (OL L 53, 2007 2 22, p. 26).

PRIEDAS

Sprendimo 2006/415/EB priedas iš dalies keičiamas taip:

1. A dalis papildoma šiuo tekstu:

„ISO šalies kodas	Valstybė narė	A teritorija		Data, iki kurios taikoma, pagal 4 straipsnio 4 dalies b punkto iii papunktį
		Kodas (jei pateikta)	Pavadinimas	
CZ	ČEKIJOS RESPUBLIKA			2007 6 30
	Apsaugos zona		BOHUŇOVICE CEREKVICE NAD LOUČNOU HORKY ČESKÉ HEŘMANICE DŽBÁNOV TISOVÁ VRAČOVICE-ORLOV (partly) HRUŠOVÁ (partly) ZÁLŠÍ VYSOKÉ MÝTO	
	Priežiūros zona		LEŠTINA (partly) NOVÉ HRADY ŘEPNÍKY BOHUŇOVICE CEREKVICE NAD LOUČNOU DOLNÍ ÚJEZD HORKY CHOTOVICE (partly) MAKOV MORAŠICE NOVÁ SÍDLA OSÍK PŘÍLUKA ŘÍDKÝ SEDLIŠTĚ SUCHÁ LHOTA TRŽEK ÚJEZDEC VIDLATÁ SEČ ÚSTÍ NAD ORLICÍ BRANDÝS NAD ORLICÍ BUČINA ČESKÉ HEŘMANICE DOBŘÍKOV DŽBÁNOV HRÁDEK BĚSTOVICE NASAVRKY CHOCEŇ JAVORNÍK JEHNĚDÍ KOLDÍN LIBECINA MOSTEK NĚMČICE (partly) ORLICKÉ PODHŮŘÍ OUCMANICE PODLESÍ (partly) PUSTINA ŘETOVÁ ŘETŮVKA (partly) SKOŘENICE SLATINA SLOUPNICE SRUBY SUDISLAV NAD ORLICÍ SVATÝ JIŘÍ TISOVÁ ÚJEZD U CHOCNĚ	

ISO šalies kodas	Valstybė narė	A teritorija		Data, iki kurios taikoma, pagal 4 straipsnio 4 dalies b punkto iii papunktį
		Kodas (jei pateikta)	Pavadinimas	
			VLČKOV (partly) VODĚRADY VRACLAV VRAČOVICE-ORLOV HRUŠOVÁ ZÁDOLÍ KOSOŘÍN ZÁLŠÍ ZÁMRSK ZÁŘECKÁ LHOTA VYSOKÉ MÝTO LITOMYŠL (partly)“	

2. B dalis papildoma šiuo tekstu:

„ISO šalies kodas	Valstybė narė	B teritorija		Data, iki kurios taikoma, pagal 4 straipsnio 4 dalies b punkto iii papunktį
		Kodas (jei pateikta)	Pavadinimas	
CZ	ČEKIJOS RESPUBLIKA	00053	PARDUBICKÝ KRAJ: OKRES: Chrudim, Pardubice, Svitavy Ústí nad Orlicí.	2007 6 30
		00052	KRÁLOVEHRADECKÝ KRAJ: OKRES: Rychnov nad Kněžnou“	